

Η ΠΑΡΓΑ

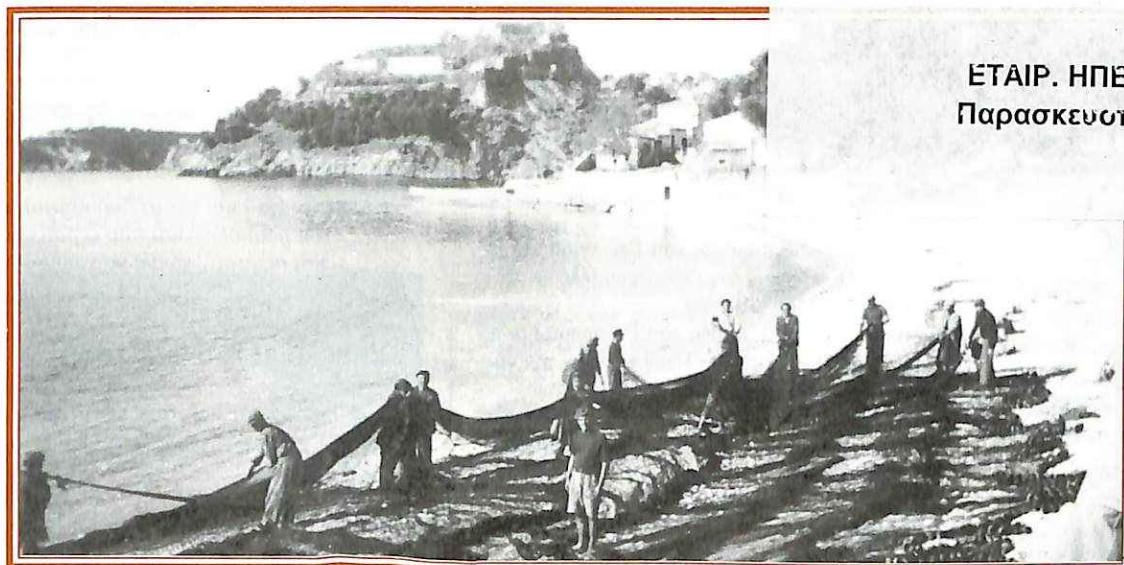
Περιεχόμενα

Κοινωνικά	2
Χριστουγεννιάτικες Μνήμες.....	3
Η ιστορία της Βασιλόπιτας.....	3
Η απελευθέρωση της Ηπείρου.....	4
Ο Βρυκόλακας (Διήγημα).....	5,6,14,15
Αυτοβιογραφία Απόστολου Πετρίδη.....	8
Ο Λάμπρος Βουρεκάς θυμάται.....	9
Γεώργιος Θεμελής (Απορίας άξιον).....	10
Γνωρίζετε ότι.....	11-12



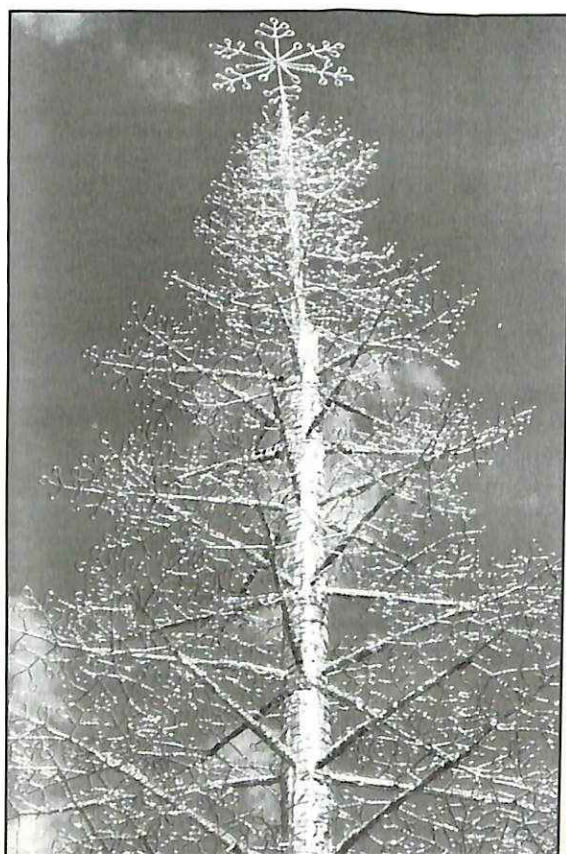
Περιοδική Έκδοση
του Ομίονου
Συλλόγου Παργινών
της Αθήνας

Οκτώβριος - Νοέμβριος -
Δεκέμβριος 2002
Έτος 9ο • Αριθ. Φύλλου 42
Μαρίζας Κοτοπούλη 10
104 32 Αθήνα



ΕΤΑΙΡ. ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
Παρασκευασπούλου 4 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
45444

Εικόνες του
παραλθόντος.
Κρυσονέρι 1955.



Έργο Απ. Πετρίδη. Χριστουγεννιάτικο δέντρο ύψους
7μ. Στόλισε πλατείες της Αθήνας το 1992-1994

Ο πρόεδρος του Συλλόγου
Παργινών Αθήνας Α. Βέργος
και το Δ.Σ. του Συλλόγου
σας εύχονται ολόγυχα
Ευτυχισμένο και Δημιουργικό
το 2003 και Καλές Γιορτές!



Ο Δήμαρχος της Πάργας Χ. Στέλιος και το Δ.Σ.
εύχονται στους απανταχού Παργινούς
Καλά Χριστούγεννα και Ευτυχισμένο το 2003.



Ο Νομάρχης Πρέβεζας
Δ. Τσουμάνης και το Ν.Σ. Πρέβεζας
εύχονται στους κατοίκους του
νομού Καλά Χριστούγεννα και
2003 ευχές για υγεία, ευτυχία,
δημιουργία και ευημερία
το νέο έτος.

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις

Ο Σκάρπος Αλέξανδρος και η Μόσχου Μαρία απέκτησαν αγοράκι στις 8-6-02.
Ο Λούκας Ευάγγελος και η Σμπιλία Χριστίνα απέκτησαν αγοράκι στις 25-6-02.
Ο Νικόπουλος Χρήστος-Διονύσιος και η Τουλκερίδου Δέσποινα απέκτησαν αγοράκι στις 1-8-02.
Ο Παππάς Γεώργιος και η Τσαλούκα Δήμητρα απέκτησαν αγοράκι στις 29-8-02.
Ο Πετρονάκος Γεώργιος και η Τόνα Κριστίν απέκτησαν αγοράκι στις 4-9-02.
Ο Ιορδανίδης Ιωάννης και η Παππά Γεωργία απέκτησαν κοριτσάκι στις 5-9-02.
Ο Πάνου Γεώργιος και η Παπαρούνα Αγγελική απέκτησαν κοριτσάκι στις 1-10-02.
Ο Καρδάνης Φώτιος και η Μπέλου Αλίκη απέκτησαν αγοράκι στις 13-10-02.
Ο Σερήφης Δημήτριος και η Σταμάτη Αντωνία απέκτησαν κοριτσάκι στις 15-10-02.
Ο Λιάλιας Θωμάς και η Γεωργίου Γεωργία απέκτησαν αγοράκι στις 31-10-02.
Ο Γκογκοζώτος Χρήστος και η Τσοβίλη Παρασκευή απέκτησαν δίδυμα αγοράκι και κοριτσάκι στις 29-10-02.

Γάμοι

Ο Έξαρχος Στέργιος του Αποστόλου και η Ψόχου Δήμητρα του Χρήστου τέλεσαν τον γάμο τους στις 12-9-2002.
Ο Ζαλτσάρ Ιταί του Ααρών και η Μπεν Ντορ Μιχαήλ του Ιωσήφ τέλεσαν τον γάμο τους στις 17-9-2002.
Ο Μπέλλος Χαράλαμπος του Κων/νου και η

Αθανασίου Ελένη του Αλέξανδρου τέλεσαν τον γάμο τους στις 17-9-2002.
Ο Αηδώνης Χρήστος του Γεωργίου και η Θέμου Παρασκευή του Σταύρου τέλεσαν τον γάμο τους στις 29-9-2002.
Ο Παπανικολάου Νικόλαος του Αποστόλου και η Κρέμη Μόνικα του Αντώνη τέλεσαν τον γάμο τους στις 1-11-2002.
Ο Παππάς Δονάτος του Βασιλείου και η Λέϊσον Κέρστυ-Ανν του Αντώνη τέλεσαν τον γάμο τους στις 1-10-2002.
Ο Γκίκας Θωμάς του Γκίκα και η Μελιώκη Άννα του Πέτρου τέλεσαν τον γάμο τους στις 21-10-2002.
Ο Χαλκής Ζώης του Ευαγγέλου και η Μπέλου Ελένη του Γεωργίου τέλεσαν τον γάμο τους στις 4-11-2002.
Ο Τσιλιπάνος Κων/νος του Γεωργίου και η Παπά Παρασκευή του Γερασίμου τέλεσαν τον γάμο τους στις 2-11-2002.
Ο Αθανασίου Ευθύμιος του Γεωργίου και η Habilas Margarita του Habil τέλεσαν τον γάμο τους στις 8-11-2002.
Ο Δημόπουλος Δημήτριος του Αποστόλου και η Νάκα Αρτεμής του Παναγιώτη τέλεσαν τον γάμο τους στις 27-11-2002.

Θάνατοι

Ο Δημοσθένης Κλοτσώνης του Ιωάννου απεβίωσε ετών 89.
Ο Αναστάσιος Νάκας του Αθανασίου απεβίωσε ετών 91.
Η Έλση Μπάγκα του Αλεξάνδρου απεβίωσε ετών 50.
Η Θεοδώρα Λιόλιου Χα του Κων/νου απεβίω-

Σπυρίδων Βάσσος, Βασίλης Αυλωνίτης, Αθηνά Κόντου, Ανδρέας Λούκας, Ιωάννης Φασούλης, Σπυρίδων Φασούλης, Βασιλική Αποστολίδη-Βουρεκά.
25 € Ποδοσφαιρικός Σύλλογος Απόλλων Πάργας, Κων/νος Βουρεκάς.
30 € Νικόλαος Κωτσής τέως Διευθυντής Αγρ. Τραπ. Πάργας, Νικόλαος Αυδίκος, Ήρα Πατέρα, Φώτιος Φορφόλιας, Σωτήριος Κοτρώτσιος, Φώτης Αυλωνίτης.
40 € Ζαχαρένια Τζούρου.
50 € Ειρήνη Κόντου Κτενιάδου.
100 € Σπύρος Δράκος.

Επιτυχόντες

Η Ελευθερία Τσουμάνη του Σπυρίδωνος Νομική Θεσσαλονίκης.

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Παργινών Αθήνας-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ» - Μαρίας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείου: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
Σύνταξη: Δ.Σ. Συλλόγου • Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετμεζά 16, 11743 Αθήνα • Τηλ.: 210 9240940 • Δημόσιες Σχέσεις: Δέσκα Λίτσα • Τηλ.: 210 3822128
Εμβάσματα: Ευαγγελία Βουρεκά, Αμισού 115 - 17121, Ν. Σμύρνη • Τηλ.: 210 9316525
Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκούλιουρα-Γκούνα Τασία, Ανδρέου Ντόβας Γεώργιος, Λένης Κ. Γεώργιος • Παραγωγή: Press Line, Μάγερ 11, Τηλ.: 210 5225479

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις του Συλλόγου

σε τών 74.

Ο Βασίλειος Τόσκας του Αναστασίου απεβίωσε ετών 90.
Η Στυλιανή Λαοπόδη συζ. του Χριστόφορου απεβίωσε ετών 63.
Η Μαρία Φασούλη συζ. του Ιωάννη απεβίωσε ετών 74.

Θάνατοι στην Αθήνα

Ο Πάσχος Γιοχάλας απεβίωσε στην Αθήνα στις 23-8-02, ετών 90.

Ανήμερα του Αγ. Δημητρίου στις 26-10-02 απεβίωσε ο Πέτρος Μαλακάτας ετών 94 και εταφιάσθη εις το νεκροταφείον του Παπάγου.

Είμασταν Εσύ και γω τα δυό κομμάτια ενός πευκόφυλλου που ξεραίνεται και πέφτουν χωρίς να χωρίσουν.

Τούλα Στεφανίδου-Μαλακάτα

Σημείωμα του ΕΚΔΟΤΗ

Όπως πιθανόν να έχετε παρατηρήσει στα τελευταία φύλλα η εφημερίδα του Συλλόγου μας αλλάζει σταδιακά μορφή προκειμένου να βελτιωθεί αλλά και να εκσυγχρονισθεί. Ήδη το τεύχος που κρατάτε στα χέρια σας τυπώθηκε σε διχρωμία ενώ τμηματικά αλλάζει η αισθητική και η ποιότητα του φύλλου. Σε αυτή την έκδοση ξεχωρίζουν τα ακόλουθα θέματα:

- η έρευνά μας για τον τάφο του ευεργέτη Γεωργίου Θεμελή που έφερε στο φως την αδιαφορία των τότε δημοτικών αρχών
- το εξάισιο φωτογραφικό λεύκωμα «Α' Βαλκανικός Πόλεμος (1912-1913). Η απελευθέρωση της Ηπείρου» ευγενική προσφορά στο σύλλογό μας του Ιδρύματος Ακτία Νικόπολης.
- το δυσεύρετο διήγημα του 1899 «Ο Βρυκόλακας» το οποίο και θα παρουσιαστεί σε συνέχειες και αναφέρεται στη ζωή του Παργινού Γιώργη Δεσύλλα και περιγράφει με γλαφυρό τρόπο καταστάσεις της τότε εποχής.

Χρόνια μας πολλά και ευτυχισμένο το 2003!!!
Ο εκδότης

Πρόσκληση

Με μεγάλη χαρά σας προσκαλούμε στον ετήσιο χορό του Συλλόγου μας που θα γίνει 1-2-2002 στο κέντρο Παλατάκι που βρίσκεται στην οδό Θησέως 162 στην Καλλιθέα. Το ωραίο πρόγραμμα (Λ. Νικολάου - Έφη Θώδη) και ο άνετος χώρος μαζί με το γνωστό Παργινό κέφι εγγυώνται μία αξέχαστη βραδιά. Μην λείψει κανείς

Χριστουγεννιάτικες Μνήμες

Αυτές τις Χριστουγεννιάτικες ημέρες ο νους του ανθρώπου ξαναγυρίζει στο παρελθόν και στα γεγονότα της παιδικής του ηλικίας.

Είναι το συναρπαστικό ταξίδι στις παιδικές μνήμες και στα βιώματα, τότε που όλα φαντάζουν όμορφα και λαμπερά.

Όλες οι χρονικές στιγμές έχουν την ικανότητα αιφνιδιαστικά και απροσδόκητα να μας προβάλουν στη μνήμη εξωραϊσμένες πάντοτε από την απόσταση, εικόνες μακρινές, προσφιλείς δεμένες με της ζωής μας το νήμα.

Οι ημέρες αυτές των Χριστουγέννων μονοπωλούν τα πρωτεία στην γοητευτική αυτή αναδρομή.

Από τις παραμονές έρχονται και ξανάρχονται στο νου ζωντανές και ανεξίτηλες οι προετοιμασίες για τη μεγάλη γιορτή.

Πρώτη μας σκέψη από μέρες είναι που θα εντοπίσουμε ένα δηλυκό κυπαρίσσι για τον στολισμό του ξαμολώμαστε στους γύρω λόφους για να βρούμε το πιο φουντωτό.

Ο μεγάλος πειρασμός οι πατέλες με τα ξηροτήγανα, τα μελομακάρονα γεμιστά με καρύδια με γεύση πορτοκαλιού, οι κουραμπιέδες με φρέσκο βούτυρο και αμύγδαλα.

Οι λαχταριστές πατέλες κρύβονται με επιμέλεια από την μητέρα μας για να είναι σίγουρη ότι δεν θα καταλυθεί η νηστεία και θα προστατευθούν από

την μυστική επιδρομή των μικρών λαίμαργων που παρακολουθούν με άγρυπνο βλέμμα τις διαδικασίες περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή για επίθεση.

Οι πατέλες πρέπει να μείνουν άδικτες έως ανήμερα των Χριστουγέννων που θα βρίσκονται ελεύθερα στο τραπέζι.

Στ' αυτά μας φθάνει ο απόηχος από τις χαρούμενες φωνές των παιδιών στα στενοσόκακα που κρατώντας το δίσκο στολισμένο με ρόδι ή πορτοκάλι την κάρτα και τα λουλούδια πήγαιναν από πόρτα σε πόρτα να πουν τα Κάλαντα την παραμονή το απόγευμα.

Νιώθουμε την χαρούμενη ανυπομονησία για τα δώρα μας, τα καινούργια παπούτσια, τις κάλτσες, τις κασετίνες, τα μολυβένια στρατιωτάκια από το μαγαζί του Μπάρμπα-Γιώργου του Νάστα.

Άραγε αισθάνονται και τα σημερινά παιδιά με την πληθώρα ηλεκτρονικών δώρων και άλλων που τους προσφέρονται αυτή την αλησμόνητη χαρά;

Επίσης δεν ξεχνάμε και τους καλικάντζαρους που τους δίνανε καμιά τηγανίτα για να τα έχουμε καλά μαζί τους και να μη μας πειράζουν το Δωδεκαήμερο.

Τα ζημιώματα της μεγάλης Γιορτής παρακολουθούμε με κατανύξη στους Αγίους Αποστόλους την λειτουργία της Γέννησης και ψάλλουμε το η «Γέννησή σου Χριστέ ο Θεός ημών» ανέτειλλε τον κόσμο, το φως το της γνώσεως...», που μας είχε μάθει στο σχολείο η αγαπημένη μας δασκάλα η κυρά Δήμητρα Νίκα.

Ευχές, φιλιά επιστροφή στο σπίτι συνήθως με ένα βροχερό καιρό.

Πολλά πράγματα καθώς μεγαλώνουμε μπορεί να έχουν αλλάξει.

Αυτή όμως η τρυφερή αίσθηση συνδεδεμένη με τον συμβολικό ερχομό στον κόσμο του νεογέννητου Χριστού παραμένει αναλλοίωτη και αυτές τις μέρες πλημμυρίζει την ψυχή μας με αγαλλίαση και πίστη στη νίκη του καλού.



Τα τίμια δώρα εκτεθειμένα σε προσκύνημα στην Μητρόπολη Ηγουμενίτσας (23-12-01)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

της Βασιλόπιτας

«Η ιστορία λέει πως η συνήθεια της κοπής της βασιλόπιτας άρχισε από την εποχή που ήταν Ιεράρχης ο Μέγας Βασίλειος.

Κάποτε έφτασαν οι εχθροί στην Καισάρεια και εκείνος παρακάλεσε όλους τους χριστιανούς να προσφέρουν τα χρυσά νομίσματα και τα κοσμήματά τους για να γλιτώσουν από την λεηλασία. Στο τέλος, όμως, οι εχθροί νικήθηκαν και τα κοσμήματα έμειναν στα χέρια του Ιεράρχη. Επειδή δεν υπήρχε τρόπος να βρεθούν οι πραγματικοί ιδιοκτήτες τους, ο Άγιος πρότεινε μία λύση που έγινε αποδεκτή απ' όλους. Ζύμωσαν ψωμάκια και μέσα στο καθένα έβαλαν στην τύχη από ένα κομμάτι ή νόμισμα.

Τα μοίρασαν στον κόσμο και το θαύμα έγινε. Στα χέρια του κάθε πιστού βρισκόταν το κομμάτι ή το νόμισμα που είχε δώσει...

Η βασιλόπιτα έρχεται, υποδέχεται τη νέα χρονιά και μετά αποσύρεται μέχρι την επόμενη Πρωτοχρονιά, αν και σε παραλλαγές τη συναντάμε συχνά καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου.

Συνήθως η βασιλόπιτα έχει στην επιφάνειά της ανάγλυφο τον αριθμό της νέας χρονιάς και η υπόλοιπη είναι πασπαλισμένη με ζάχαρη άχνη. Αν και με το κόψιμο ο αριθμός της νέας χρονολογίας κατατεμαχίζεται μάλλον ερμηνεύεται ως εξορκισμός έναντι στα πιθανά «κακά» του νέου έτους.

Το κόψιμο της αποτελεί ιδιαίτερη ιεροτελεστία, σε όποιο χώρο και αν πραγματοποιείται. Αφού σταυρωθεί με το μαχαίρι ονοματίζονται όλα τα κομμάτια ξεκινώντας από αυτό «του Χριστού», «του σπιτιού» και ακολουθούν τα ονόματα των παρευρισκομένων αλλά και αγαπημένων ατόμων που βρίσκονται μακριά.

Στα παλαιότερα χρόνια μάλιστα στην Πάργα η κοπή της πίτας γινόταν στο γιορτινό μεσημεριανό τραπέζι.

Πρόκειται ίσως για το μοναδικό γλύκισμα που περιλαμβάνει προστιθέμενη αξία, αλλά δεν υποχρεούται να αποδώσει ΦΠΑ.

Για το λόγο αυτό αρχικά ψάχνεται αλλά εκτιμάται περισσότερο από αυτόν που ευνοείται από την τύχη.

Η βασιλόπιτα πάντα θα μας θυμίζει γλυκά το παρελθόν και θα μας παρηγορεί για το άγνωστο μέλλον. Το ηθικό της δίδαγμα; Το φαγητό μας μεγαλώνει. Η βασιλόπιτα γλυκά μας γερνά.

Βάσσου Ερμιόνη
Βοήθημα: «Του κόσμου τα γλυκά» - Στέλιος Παρλιάρος

Α' ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ (1912-1913)

Η απελευθέρωση της Ηπείρου

(Έκδοση: Ίδρυμα Ακτία Νικόπολις)

Με ιδιαίτερη χαρά παρουσιάζουμε σε αυτό το τεύχος τη σοβαρή και υπεύθυνη πνευματική εργασία του Ιδρύματος Ακτία Νικόπολις με τίτλο: «Α' Βαλκανικός Πόλεμος (1912-1913) Η Απελευθέρωση της Ηπείρου». Πρόκειται για ένα μνημειώδες φωτογραφικό λεύκωμα που όπως ο Πρόεδρος του Ιδρύματος Ν.Δ. Καράμπελας στον πρόλογό του μας πληροφορεί ξεκίνησε όταν περιήλθε στην κατοχή του φωτογραφικό υλικό αγνώστου ως σήμερα, δεκαετία του μηχανικού.

Το φωτογραφικό υλικό παρουσιάζεται με γεωγραφική και χρονολογική σειρά: Πρέβεζα, Φιλιπιάδα, χάνι Εμίν Αγά, Παρατηρητήριο, Κανέτα, Μπιζάνι, Γιάννενα, Θεσπρωτία, Βόρεια Ήπειρος. Εκτός όμως από πολεμικά δρώμενα απεικονίζει με ευαισθησία και λεπτομέρεια πτυχές της καθημερινής ζωής εν καιρώ πολέμου, της ανθρωπιστικής βοήθειας αλλά βγάζει και έντονα συναισθήματα όπως η αγωνία των προσφύγων, ο πόνος για το χαμό των αγαπημένων αλλά και τη χαρά της νίκης.

Το λεύκωμα αποτελεί πνευματικό κειμήλιο για τις επόμενες γενεές και σίγουρα αξίζουν ολόθερμα συγχαρητήρια στο Ίδρυμα, στους συντελεστές αυτής της έκδοσης και ιδιαίτερα στον κύριο Καράμπελα για την προσφορά του στα πολιτιστικά δρώμενά του τόπου.



Καλή Χρονιά

ΕΝΑ ΝΕΟ ΕΤΟΣ ξεκινά και σ' ένα κλίμα εορταστικό και χαρούμενο, όλοι νιώθουμε την ανάγκη να ευχηθούμε από καρδιάς Υγεία και Ευτυχία στο συνάνθρωπο, Ειρήνη και Ευημερία σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Το συναίσθημα του αποχωρισμού του περασμένου έτους γεννά και τρέφει την ελπίδα το νέο έτος να είναι καλύτερο, ώστε στο πέρασμα του χρόνου, η ανθρωπότητα διαρκώς να προσδεύει.

Η οικονομική και τεχνολογική εξέλιξη παρά την ουσιαστική τους συμβολή, δεν αρκούν για να αποκτήσει ποιότητα η ζωή του σύγχρονου ανθρώπου.

Την ανεπάρκεια αυτή αναδεικνύουν προβλήματα της καθημερινής ζωής προς τις γιορτινές αυτές ημέρες μπαίνουν στο περιθώριο.

Η ωφελιμιστική θεώρηση των πραγμάτων σε επίπεδο κοινωνικό και παγκόσμιο προκαλεί φαινόμενα που υποβαθμίζουν την ανθρώπινη ύπαρξη. Οι πόλεμοι, η παρέμβαση και αλλοίωση της τροφικής αλυσίδας από τον ίδιο τον άνθρωπο και η μόλυνση του περιβάλλοντος, απειλούν όχι μόνο την υγεία αλλά και την ίδια τη ζωή του καταναλωτή στην σύγχρονη κοινωνία.

Ο εξοντωτικός ρυθμός ζωής και οι απάνθρωπες συνθήκες εργασίας αναγκάζουν το άτομο να ψάχνει διεξοδο σε μαζικές, αλλά κενές μορφές διασκέδασης όπου νιώθει μοναξιά μέσα στο πλήθος.

Ο άνθρωπος, για να αντιμετωπίσει την αποξένωση επιβάλλεται να στραφεί προς τις ρίζες του, επενδύοντας σε αξίες διαχρονικές και ιδανικά και να αναζητήσει την ποιότητα μέσα στην απλότητα των καθημερινών ανθρωπίνων σχέσεων.

Αρωγός για κάθε παγγινό και όχι μόνο στην προσπάθεια αυτή είναι ο Σύλλογός μας που είκοσι τέσσερα χρόνια τώρα δρα στον χώρο του πολιτισμού και της παράδοσης (και μέσω του περιοδικού μας).

Καθένας ξεχωριστά και όλοι μαζί με τη συμμετοχή μας δίδουμε συναισθήματα και στιγμές, άγουμε την ψυχή σε μονοπάτια γόνιμα και δημιουργικά, πέρα από την πεζή καθημερινότητα.

Ευχή για ευτυχισμένο και ακόμη πιο δημιουργικό νέο έτος σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο παραμένει επίκαιρη.

Καλή Χρονιά
Το Δ.Σ.

Διήγημα

Ο ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

Βασίλειος Βέργος 1899

Α'

ΣΠΑΝΙΑΙ Είνε αι χώραι εν Ανατολή αι έχουσι τας φυσικάς καλλονάς της εν Ηπείρῳ ατυχούς Πάργας. Πάντες οι περιηγηταί οι επισκεφθέντες αυτήν κατά τας αρχάς της ληγούσης εκατονταετηρίδος, ότε ήτο πόλις ακμαία τα δε περίχωρα αυτής αληθής παράδεισος, ανομολογούσι τα έξοχα θέλγητρά της.

Ήτο ο Απρίλιος του 1802 περί τα τέλη του, ο ήλιος μόλις είχαν αρχίσει να χρυσίζει τας κορυφάς του Πεζοβολού και Ζήβολης, των δύο βουνών της Πάργας, των προστατευόντων αυτήν από των ψυχρών πνοών του βορρά, ότε επί της αγούσης εις την αγροτικήν θέσιν Ζέρη, εις ιερεύς κρατών δια της αριστεράς τα κράσπεδα του ράσου του, εν παιδίον φέρον τα ιερά άμφια του ιερέως, και γυνή προ πολλού ήδη υπερβάσα τον ουδόν της μέσης ηλικίας έβαινον δια ταχέως βήματος εις το εξωκλήσιον του Αγίου Αθανασίου προς τέλεσιν ιεράς λειτουργίας. Τα χείλη του ιερέως καθ' όλον τον δρόμον ανεκινούντο, αναγινώσκοντας από στήθους τον όρθρον και τας ώρας, ακολουθίας προαναγινωσκομένας της θείας λειτουργίας.

Η γυνή, ήτις ως εκ της περιβολής της εφάνετο ότι μέγα πένθος την είχε πλήξει, εβάδιζε σύννους και κεκυφύτα, ο δε εταστικός παρατηρητής θα έβλεπεν, ότι την νύκτα θα είχε κλαύσει πολύ, διότι οι οφθαλμοί της ήσαν εξοιδημένοι και ερυθρωποί, φέροντες αποτετυπωμένα τα ίχνη της αγρυπνίας.

Άμα έφθασαν εις την εκκλησίαν, ο ιερεύς έδωκεν εις το παιδίον μικράς λάγνηνον, εκ των καλουμένων μαστραπάδων, ίνα την πληρώση ύδατος, εκ της εις μικράν από της εκκλησίας απόστασιν αναβλυζούσης πηγής, αυτός δε ήνοιξε την θύραν του ναού. Οίον όμως παράδοξον φαινόμενον παρέστη προ των οφθαλμών του· εις εν των στασιδίων

του νάρθηκος ίστατο όρθιος ανήρ τον οποίον αυτός ούτος ο ιερεύς προ δύο μηνών είχε κηδεύσει. Ακίνητος επί του στασιδίου έφερε την εορτάσιμον στολήν του, μεθ' ής τον είχαν θάψει, το πρόσωπον του ήτο πελιδνόν, επί δε των ωχρών χειλέων του εφάνετο ο βάμβαξ, δι' ου κατά τα ειωθότα, σφαλίζουσι το στόμα των νεκρών. Ο ιερεύς εις την θέαν αυτού έστη ακίνητος και εννεός, ή όπισθεν αυτού όμως ερχομένη γυνή, άμα εισήλθεν εις τον ναόν και αντίκρυσε το φάσμα έρρηξεν οδυνηράν κραυγήν και κατέπεσε λιπόθυμος.

Β'

Εις την δημοκρατουμένην Πάργαν, την διοικουμένην κατά το σύστημα των αρχαίων ολιγαρχικών ελληνικών πολιτειών, οι πρόκριτοι των δεκαεπτά πατριών, εις ας διηρούντο οι κάτοικοι, απετέλουν την ανωτάτην εκτελεστικήν και δικαστικήν αρχήν. Οι το φρούριον κατέχοντες ενετοί ουδόλως ανεμινγύνοντο εις την τοπικήν διοίκεισιν και την απονομήν της δικαιοσύνης, αρκούμενοι εις την στρατιωτικήν κατοχήν του φρουρίου. Οι πρόκριτοι διέλυον πάσας τα αστικές διαφοράς και ετιμώρουν τους παρεκτρεπομένους, μόνον επί μεγάλων εγκλημάτων η ενετική αρχή εδίκασε τους εγκληματούντες εις Κέρκυραν ή Ενετίαν, αλλά και τότε εάν εξεδίδετο εις αυτήν ο εγκληματίας.

Έτη τινά πριν αρχίση η παρούσα διήγησις μεταξύ των προκρίτων της πατριάς Δεσύλλα, ήτο και ο Γεώργιος Δεσύλλας Σαλτοτσιούνης². Το δεύτερον επώνυμον, παρατσούκλι καλούμενον εις την γλώσσαν του λαού, ήτο απαραίτητον εν Πάργα, αφού οκτακόσιοι εβδομήκοντα οικογένειαι των αυτοχθόνων κατοίκων, ήσαν διανεμημένοι μεταξύ δεκαεπτά πατριών, συνέβαινε δε 60, 80 και ενίοτε 100 οικογένειαι να φέρωσι το αυτό επώνυμον. Ο Γεώργιος λοιπόν ούτος, καλούμενος υπό των

συμπολιτών του Κυρ-Γιώργης, γέρων ήδη ευθυτενής και εύρωστος, και τοι προ πολλού παρελθών το όριον του βίου, καθ' ο άρχονται οι πόνοι και οι μόχθοι του γήρατος, έχαιρεν ουχί αγαθήν φήμην μεταξύ των συμπολιτών του.

Εφημίζετο ιδία ως πλεονέκτης, άδικος και σκληρός. Η κοινή φήμη απέδιδεν εις αυτόν, ότι είχαν αναμίξει το ίδιον ταμείον και το του ναού της Παναγίας, της πολιούχου της Πάργας³, όστις ανήκεν εις την πατριάν του, και εις ον ήτο επίτροπος. Ιδία όμως επιβάρυνεν αυτόν ο θάνατος της μόνης θυγατρός του, κατά τρόπον αποτρόπαιον και εμποιούντα φρίκην.

Ο Κυρ-Γεώργης δεν ήτο πλούσιος, διότι εις την Πάργαν μέχρι των αρχών της ληγούσης εκατονταετηρίδος δεν υπήρχον πλούσιοι και πτωχοί. Πάντες είχαν την οικίαν των και εν ή δύο αγροτικά κτήματα συνήθως το εν περιβόλιον και το άλλο ελαιοστάσιον. Θα είχαν δε και περισσότερα έκαστος, διότι οι Πάργιοι ήσαν εις άκρον φιλόπονοι, εάν ηδύνατο να εκχερσώσωσι και γαίας κειμένας πέραν των ορίων της Πάργας, ήτοι γαίας κειμένας ολίγον μακράν της άμέσου επιβλέψεως και επιτηρήσεως των. Τούτο όμως δεν ήτο και τόσον εύκολον, διότι οι γείτονες Μαργαριτιώται και Μαζαρακιώται, ανέκαθεν πολέμοι τοις Παργίοις, ήθελον καταστρέψη τα κτήματά των ταύτα προς εκδίκησιν. Ούτως οι κάτοικοι αφού δεν αφήκαν σπιθαμήν γης ακαλλιέργητον ετρέπησαν εις την ναυτιλίαν και το εμπόριον, και ανέδειξαν την μικράν πόλιν των, μίαν των ακμαιότερων και ευπορωτέρων του Ιονίου πελάγους.

Και τοι λοιπόν δεν ήτο πλούσιος ενέπνεε φόβον και εξήσκει μέγα κύρος παρά τοις συμπολίταις του, δια του σοβαρού ήθους του και ιδία δια

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Ολυμπιακός Ύμνος

Τα λόγια αυτά, στίχοι από τον Ολυμπιακό Ύμνο του Κωστή Παλαμά, ακούστηκαν για πρώτη φορά στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα, την 25η Μαρτίου του 1896, σκορπώντας ρίγη συγκίνησης στους χιλιάδες Έλληνες και λιγοστούς ξένους θεατές.

Ανάμεσά τους, δύο μεγαλόπνευστοι άντρες -ο Γάλλος φιλέλληνας Πιέρ ντε Κουμπερτέν και ο λόγιος Δημήτριος Βικέλας, πρώτος Πρόεδρος της ΔΟΕ- έιδαν επιτελους το όραμά τους να γίνεται πραγματικότητα: ύστερα από 15 αιώνες στη λήθη, οι Ολυμπιακοί Αγώνες απέκτησαν πάλι πνοή στη γη που τους γέννησε. Το αόρατο νήμα του θρύλου συνδέθηκε πάλι με την ιστορία.

Αρχαίο πνεύμα αθάνατο, αγνέ πατέρα
Του ωραίου, του μεγάλου και τ' αληθινού.
Κατέβα φανερώσου κι άστραψε εδώ πέρα
Στη δόξα της δικής σου γης και τ' ουρανού.
Στο δρόμο και στο πάλεμα και στο λιθάρι
Στην ευγενών αγώνων λάμψε την ορμή
Και με τ' αμάραντο στεφάνωσε κλωνάρι
Και σιδερένιο πλάσε και άξιο το κορμί.



Φωτό 30-9-2002 Δημοτικό Θέατρο Πειραιά.
Από αριστερά: Κώστας Σμπιλίας, Μιρέλλα Μανιάνη,
Κατερίνα Βόγγολη, Βούλα Πατουλίδου,
Τάκης Βεντίκος, Κώστας Κεντέρης, Τάκης Γλου.

Κάμποι βουνά και πέλαγα φέγγουν μαζί σου
Σαν ένας λευκοπόρφυρος μέγας ναός
Και τρέχει στον ναόν εδώ προσκυνητής σου,
Αρχαίο πνεύμ' αθάνατον, κάθε λαός.

Ποίηση:
Κ. Παλαμά
Μελοποίηση:
Σπ. Σαμάρια

Συνέχεια από τη σελίδα 5

του ατέγκτου χαρακτήρος του. Προ πάντων ήτο ο τρόμος των μικρών παιδιών· αλοΐμονον εις αυτά αν εξερχόμενα του σχολείου ή της εκκλησίας κατά τας εορτάς, ήθελον ατακτήσει, η σωτήριος ράβδος του Κυρ-Γεώργη κατέπιπτεν επί των πλευρών των αμείλικτος, χωρίς ουδείς, ουδέ αυτός ο πατήρ, αν ήτο παρών, να τολμήση να κάμνη την ελαχίστην παρατήρησιν. Και ου μόνον η μικρά ηλικία ελάμβανε πείραν του σωφρονιστικού συστήματος του κυρ-Γεώργη, αλλά και άνδρες, οιασδήποτε ηλικίας και αν ήσαν, την αυτήν και χείρονα απελάμβανον. Ούτως εάν ποτέ συνέβαινε και ήριζον δύο ή και περισσότεροι, άμα εθεάτο μακρόθεν ο Κυρ-Γεώργης, έκαστος εζήτει που να τρυπώση, δια να σωθή, ου μόνον της ράβδου αλλά και της γλώσσης του, διότι και την γλώσσαν του πάντες εφοβούντο.

Οι οικοκυραίοι και τοι δεν είχαν ουδεμίαν υπόληψιν προς αυτόν δια την πλεονεξίαν του και τας ιεροσύλους και αρπακτικές διαθέσεις του, επεδείκνυν σεβασμόν δια την αυστηρότητα μεθ' ης εφέρετο κατά των παρεκτρεπομένων συμπολιτών των. Εις πάσαν κοινωνίαν, όσον ηθική και ενάρτετος υποτεθή, υπάρχουν πάντοτε και οι κακοί, οι οποίοι εάν δεν κολάζονται και τιμωρούνται προσκτώνται ιταμότητα και θράσος και επί τέλους αποβαίνουν ου μόνον ανυπόφοροι αλλά και επιβλαβέστατοι. Κατά των στοιχείων τούτων δέον να μεριμνά προ παντός η πολιτεία. Ευτυχείς δε είνε αι κοινωνία εκείναι, αίτινες ευρίσκουσιν εν τω προσώπω ενός των μελών των τον δίκαιον και αυστηρόν τιμωρόν των κακοποιών τούτων στοιχείων. Η Πάργα και τοι είχε τον εννετόν διοικητήν, επιτετραμμένον την τήρησιν της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας, προυτίμα να έχη ένα των προκρίτων, ίνα τηρή ταύτας, διότι οι κάτοικοι δεν υπήκουον ποσώς εις τον εννετόν διοικητήν, τον οποίον πολλάκις και εξυλοκόπησαν,

χωρίς ποτέ η κεντρική ενετική κυβέρνηση να μεριμνήση προς ικανοποίησίν του, ή να τιμωρήση τους πταίστας. Έχουσα πείραν του φιλελευθέρου πνεύματος των Παργίων η ενετική κυβέρνηση απέφευγεν, όση αυτή, δύναμις, να εξερεθίζη αυτούς δι' αυθαιρεσιών και καταπίεσεων των αρχόντων της.

Δια τούτο οι Πάργιοι εθεώρουν ευτύχημα, ότι ευρέθη ο Κυρ-Γεώργης και επεβλήθη εις τα κακοποιά κοινωνικά στοιχεία.

Δεν εμερίμνα δε μόνον περί της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας, αλλά και περί της δημοσίας ευπρεπείας και ηθικής. Κατά πάσαν πρωΐαν και εσπέραν περιεφέρετο εκτός της πύλης του φρουρίου μέχρι του εις μικράν απόστασιν από της πόλεως απέχοντος ναού του Αγίου Τρύφωνος, διότι κατά τας ώρας εκείνας αι γυναίκες και αι κόραι μετέβαινον να υδρευθώσιν εκ της εκεί αφθόνως ρεούσης βρύσεως του Αγίου Τρύφωνος. Αι γυναίκες και ίδια αι κόραι εβάδιζον χαμαί νεύουσαι. Εάν δε τις εξ αυτών ήθελε συναντήσσει γνωστόν τινα και ίστατο όπως συνομιλήσωσιν, ήκουεν αμέσως όπισθεν της τον Κυρ-Γεώργη λέγοντα μεγαλοφώνως και μετά τραχύτητος.

– Πήγαινε 'στην δουλειά σου, τί κουβέντα μου έπασες στον δρόμον. Εννοείται ότι άπασαι αι γυναίκες ετρόμαζον τον Κυρ-Γεώργην, τινές δε αι προβεβηκυίαι την ηλικίαν κατηρώντο αυτόν και τον απεκάλουν βρυκόλακα.

Ενώ όμως τόσοσιν επεβάλλετο δια του ήθους και χαρακτήρος του ο Κυρ-Γεώργης, είχε δύο ελαττώματα τα οποία καθίστων αυτόν μισητόν: την πλεονεξίαν και την φιλαργυρίαν. Απέναντι κέρδους και του ελαχίστου, ήτο ικανός να διαπράξη το μυσαρώτερον των εγκλημάτων, διότι και την συνειδήσιν είχε λίαν ελαστικήν. Αι γειτόνισαί του έλεγον, μυστικώς πάντοτε, ότι ήτο κακός άνθρωπος και ότι είχε σχέσεις με διαβόλους. Αι κακαί γλώσσαι ότι είχε ληστεύσει δύο μοναχούς του Αγίου

Όρους, οΐτινες αφού είχαν περιέλθητας εν Αυστρία και Ιταλία ακμαζούσας τότε ελληνικάς κοινότητας και συλλέξει αρκετά χρήματα, είχαν ελθεί προς τον αυτόν σκοπόν και εις Πάργαν, φιλοξενηθέντες εις την οικίαν του Κυρ-Γεώργη. Επειδή δε ήθελον να μεταβώσι εις Άγιον Όρος δια Παραμυθίας, Ιωαννίνων, Μοναστηρίου και Θεσσαλονίκης, ο Κυρ-Γεώργης προσεφέρθη να τους συνοδεύση μέχρις Ιωαννίνων, υποσχεθείς εις αυτούς, ότι ήθελε λάβει πάσαν πρόνοιαν δια την ασφάλειάν των. Ελέγετο, ότι είχε μισθώσει, αντί οπλοφόρων τσάμιδων, δύο γύφτους, οι οποίοι εφόνευσαν τους δύο μοναχούς προτού εξέλθωσι των συνόρων της Πάργας. Αι τοιαύται φήμαι διεδίδοντο μετά μεγάλης προφυλάξεως μεταξύ των κατοίκων, φόβω μήπως και μάθη τίποτε ο Κυρ-Γεώργης. Κατά τας τελευταίας στιγμάς του βίου του η φήμη αυτή ανεκοινοούτο μετ' επιτάσεως, διότι ηρνεΐτο να εξομολογηθή και κοινωνήσσει και τοι κατά την μαρτυρίαν του πνευματικού του είχε πάρα πολλά έτη να εκτελέση τα χριστιανικά του καθήκοντα. Επειδή δε η αγωνία του παρετεινέτο και έπασχε δεινώς εκ της καταλαβούσης αυτόν νόσου, οι συμπολίται του έλεγον, ότι προτού εκπνεύσει, υλάκτισε δίκην κυνός, όπερ κατά την δοξασίαν του λαού, ήτο γνώρισμα ανθρώπου αματωλού, πολλές αμαρτίας διαπράξαντος εν τω βίω του. Η κακοφημία δε αυτή τον παρηκολούθησε και πέραν του τάφου διότι πολλοί έλεγον ότι είδον αυτόν, ουχί εν ονείρω, ουδέ εν εγρηγόρει, αλλ' εν μέση οδώ, και εν καιρώ ημέρας, και προπάντων την εσπέραν. Ούτως ο γείτων Κυρ-Δημήτρης έλεγεν, ότι τον είδε πίνοντα ύδωρ εις του Φούρτουλτ' την βρύσιν, άλλος, ότι τον είδε κατά την εσπέραν, ενώ μετέβαιναν οικιοί ίνα δειπνήσσει, ιστάμενον προ της θύρας της οικίας του.

Ο Κυρ-Γεώργης ούτος, είνε ο βρυκόλακας, ον είδεν ο ιερεύς και η

Συνέχεια στη σελίδα 14

Μήνυμα του νέου Δημάρχου Πάργας Σπύρου Νούση



Αγαπητοί συμπολίτες,

Την περασμένη Κυριακή ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες εκλογής της νέας δημοτικής αρχής στο Δήμο Πάργας, με την ανάδειξη της «Δύναμης Δημιουργίας» ως συνδυασμού που εμπιστεύεται η συντριπτική πλειοψηφία των δημοτών μας.

Το αποτέλεσμα αυτό δείχνει ότι οι δημότες έχουν πλήρη επίγνωση των προβλημάτων και των αναγκών του Δήμου μας, ότι ζητάνε αλλαγή στον τρόπο και τον προσανατολισμό διαχείρισης της δημοτικής περιουσίας και εξουσίας, ότι έχουν ανάγκη από έργα και όχι κούφιες υποσχέσεις, ότι θέλουν να επικοινωνούν με τη δημοτική αρχή και να μην αισθάνονται ότι την επομένη των εκλογών θα ξεχαστούν.

Το αποτέλεσμα αυτό δείχνει ότι οι πολίτες του Δήμου Πάργας είναι ενωμένοι απέναντι στο πραγματικό πρόβλημα που λέγεται στασιμότητα και υποβάθμιση.

Εμείς από την πλευρά μας δεν θα σας δώσουμε άλλες υποσχέσεις. Σας ζητάμε μόνο μια μικρή πίστωση χρόνου για να μπορέσουμε να νοικοκυρέψουμε το Δήμο.

Σας ζητάμε να εξακολουθείτε να είστε κοντά μας, δίνοντάς μας τις πολύτιμες συμβουλές, γνώμες και παρατηρήσεις σας.

Γιατί εμείς σας θέλουμε όλους κοντά μας στο δύσκολο έργο που αναλαμβάνουμε. Σας ευχαριστούμε θερμά για τη μεγάλη ικανοποίηση που μας προσφέρατε.

Σας ευχαριστούμε θερμά για τη μεγάλη τιμή που μας κάνατε να μας εμπιστευθείτε τις αγωνίες σας.

Δήμαρχος Πάργας, Σπύρος Νούσης

Ο Πρόεδρος Αθ. Βέργος και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εύχονται στον νεοεκλεγέντα Δήμαρχο της Πάργας κ. Σπύρο Νούση, συγχαρητήρια, καλή δύναμη στο δύσκολο έργο του.

Ανοικτή επιστολή του νέου Νομάρχη Βασίλη Ιωάννου

Πολίτες του νομού Πρέβεζας...

Στις 20 Οκτώβρη με τη δύναμη της ψήφου σας, αναδείξατε το συνδυασμό μας, τη ΔΥΝΑΜΗ ΠΡΟΟΔΟΥ, νικήτρια των εκλογών και μας αναθέσατε την ευθύνη της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης για την επόμενη τετραετία.

Θέλω προς τούτο, να σας ευχαριστήσω για την εμπιστοσύνη που μας δείξατε και να είστε βέβαιοι ότι θα κάνουμε ότι είναι δυνατόν για να ανταποκριθούμε στις ελπίδες και τις προσδοκίες σας.

Θα ξεκινήσουμε χωρίς καμιά καθυστέρηση το διάλογο και τη συνεργασία με όλους τους φορείς του νομού, επιδιώκοντας και τη συναίνεση της αντιπολίτευσης με στόχο ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ να δώσουμε μάχη για να κάνουμε το όραμα πράξη.

Θέλω επίσης να συγχαρώ όλους τους νεοεκλεγέντες Δημάρχους, να τους ευχηθώ καλή επιτυχία στο έργο τους και να τους διαβεβαιώσω ότι η συνεργασία μας θα είναι δεδομένη με ένα και μοναδικό στόχο την ανάπτυξη του νομού μας και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών μας.

Βασίλης Ιωάννου, Νομάρχης Πρέβεζας



ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ Α' & Β' Γύρου 13 και 22-10-02

Δήμος Πάργας						
Ώρα: 00:57		Εγγεγραμμένοι: 4.291		Ψήφισαν: 2.953		Συμμετοχή: 68,82%
Ενσωμάτωση: 11/11-100,00%		Έγκυρα: 2.785		Άκυρα/Λευκά: 168		Έδρες: 13
		Α' Κυριακή			Β' Κυριακή	
Υποψήφιος		Ψήφοι	%	Έδρες	Ψήφοι	%
Τελικά 2002	Νούσης Σπυρίδων-Νικόλαος	1.413	47,4	3	1.609	57,8
	Γκογκοζώτος Ιωάννης	887	29,8	2	1.176	42,2
	Γεωργίου Απόστολος	680	22,8	2		
Τελικά '98	Στέλιος Χρήστος	1.373	48,1	3	1.741	66,7
	Νούσης Σπυρίδων-Νικολ.	781	27,4	2	870	33,3
	Τζήμας Βασίλειος	698	24,5	2		

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ Α' & Β' Γύρου 13 και 22-10-02

Ενσωμάτωση: 171/171-100,00%		Εγγεγραμμένοι: 68.590		Ψήφισαν: 43.566		Συμμετοχή: 63,52%
		Έγκυρα: 40.415		Άκυρα/Λευκά: 3.151		Έδρες: 21
		Α' Κυριακή			Β' Κυριακή	
Υποψήφιος		Ψήφοι	%	Έδρες	Ψήφοι	%
Τελικά 2002	Ιωάννου Βασίλειος	14.591	31,5	3	20.577	50,9
	Ματσίρας Χρήστος	11.830	25,5	3	19.838	49,1
	Ιωάννου Ευστράτιος (Στρ.)	11.611	25,1	3		
Τελικά '98	Νόβας Ιωάννης-Ταξιάρχης	7.715	16,7	2		
	Ζαπουνίδη Ναταλία	568	1,2	0		
	Τσουμάνης Δημήτριος	20.996	48,3	6	23.785	64,8
Τελικά '98	Κατηνιώτης Γεώργιος-Σπ.	10.614	24,4	3	12.943	35,2
	Νόβας Ιωάννης-Ταξιάρχης	10.080	23,2	2		

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ του Γρηγορίου και της Σοφίας εγγεγραμμένος στο μητρώο αρένων του Δήμου Πάργας με αρ. 20/1934. Το τρίτο παιδί του τρίτου γάμου του Γρηγορίου, βαπτίστηκε με το όνομα του παππού Απόστολου (επειδή το πρώτο ήρθε με το όνομά του, Γεώργιος, γεννήθηκε στις 23 Απριλίου και το δεύτερο απεβίωσε σε βρεφική ηλικία).

Ο Γρηγόριος (γεννήθηκε στην Τραπεζούντα του Πόντου, όμως η απώτερη καταγωγή της οικογενείας του ήταν από την Αθήνα και τον τρίτο αιώνα ακολούθησαν την εικόνα της Παναγίας της Αθηνιώτισσας που με τον γνωστό θαυματουργό τρόπο μεταφέρθηκε στο όρος Μελά του Πόντου, η μετέπειτα Παναγία Σουμελά) ήρθε στην Πάργα το 1922 από την Ρωσία με την δεύτερη σύζυγο και δύο παιδιά (απεβίωσαν στην Πάργα) και αρκετές αποσκευές, (υπάρχουν ακόμη τα πουπουλένια στρώματα).

Η Σοφία ήρθε από την Σαψούντα του Πόντου με την νύφη της Δέσποινα (Δεσίλλα) 20 χρονών χήρες, με τα ρούχα που φορούσαν.

Ο Τόλης (και Τολίτσας) από μικρός είχε μεγάλη δεξιότητα, ήθελε να κάνει ότι έβλεπε τους άλλους να κάνουν. Στο Νηπιαγωγείο με την Κυρία Ελένη διακρίθηκε στην χειροτεχνία, σπιτάκια, χτενοθήκες, χαρτοκολλητική, έγνεψε, κεντούσε, ψάρευε στο Κρέμασμα, έστηνε παγίδες για πουλιά, μάζευε λάχανα, έπλαθε πηλό και κυρίως ζωγράφιζε. Στο σχολείο έπαιρνε πάντα 10 αλλά πήρε το απολυτήριο με 8. (Πρώτη σημαδιακή σύμπτωση: άκουσε και είδε την μαμά κάποιας συμμαθήτριας να απειλεί την κυρία Βιργινία ότι «αν βάλει μεγαλύτερο βαθμό στο παιδί αυτής της πρόσφυγας», δεν θα ψηφίσουν τον άντρα της για πρόεδρο της Κοινότητας. Άλλη σύμπτωση, το ίδιο συνέβη και με τον βαθμό του Γιώργου Πετρίδη).

Το γεγονός που σημάδεψε την παιδεία του ήταν τα μαθήματα των δύο τάξεων του Γυμνασίου με τον κύριο Ζούμπο ο οποίος του έμαθε γραμματική και συντακτικό.

Για την τρίτη Γυμνασίου πήγε στην Παραμυθιά αλλά μπήκαν οι αντάρτες, γλίτωσε (άλλη σύμπτωση) και γύρισε στην Πάργα. Ζωγράφιζε, πήγαινε στην Κίκη του Λάλου διάβαζε ότι βιβλία κυκλοφορούσαν εκεί και παλικά, γαλλικά και αγγλικά άνευ διδασκάλου και δήλωσε ότι θέλει να γίνει φιλόσοφος. Ο πατέρας του του εξήγησε ό-



Οικ. Γρηγ. Πετρίδη (από αριστερά) Σοφία, Γρηγόριος, Απόστολος, Γεώργιος.

τι σαν φιλόσοφος πρέπει να έχει και κάποιο επάγγελμα για να βιοπορίζεται και έμαθε την ραπτική. Το 1949 τον έπιασαν οι αντάρτες αλλά τον άφησαν. το 1952 έβγαλε την τρίτη γυμνασίου.

Το 1954 ήρθε στην Αθήνα. Γράφτηκε σε νυκτερινό γυμνάσιο και έδωσε εξετάσεις στην Σχολή Καλών Τεχνών, αλλά εκεί διαπίστωσαν ότι ήταν ανεπίδεκτος μαθήσεως και δεν τον πέρασαν (άλλη σύμπτωση, πέρασε ο διπλανός του που ήθελε να πάρει αναβολή από τον στρατό).

Το 1957-58 υπηρέτησε την θητεία του στο Μηχανικό όπου ως στρατεύσιμος πήρε το απολυτήριο του Γυμνασίου στο Ναύπλιο.

Και πάλι στην Αθήνα, σπούδασε κινηματογράφο στην Σχολή Σταυράκου και ασχολήθηκε με την Ινδική Φιλοσοφία.

Κατοικούσε σε παλιά νεοκλασικά σπίτια. Εργάστηκε ως διακοσμητής και έκανε πολ-

λά ταξίδια.

Στα σαράντα του αφοσιώθηκε στα αγάλματα από ενιαίο σύρμα τα οποία παρουσίασε για πρώτη φορά το 1982 στην Πάργα, στην μετέπειτα Ακαδημία Π.

Το 1983 τυχαία βρέθηκε στο Υπουργείο Πολιτισμού όπου συνάντησε κάποιον κύριο ο οποίος θεώρησε τα έργα του πολύ σημαντικά και τον συνεβούλευσε να υποβάλει ένα σχετικό υπόμνημα.

Το Υπουργείο του απήντησε ότι «τα στοιχεία του θα καταχωρηθούν στο Μητρώο Καλλιτεχνών της Υπηρεσίας τους και θα τεθούν υπόψη της αρμόδιας επιτροπής που ασχολείται με την αξιοποίηση του καλλιτεχνικού δυναμικού της χώρας.

Πάνε είκοσι χρόνια και δεν μπόρεσε να καταλάβει αν αυτή η επιτροπή αποφάσισε μια ακατανόητη σειρά συμφορών που ακολούθησαν: Εν ονόματι του Νόμου και του Λαού λεηλατήθηκαν το σπίτι και τα έργα του, δεν δέχτηκαν την συμμετοχή του σε καμία έκθεση. Όταν, για λόγους Εφορίας, ζήτησε να γίνει μέλος του Επιμελητηρίου αρνήθηκαν να τον δεχτούν (τελικά με την δυναμική μεσολάβηση μιας τέως Κνήτισσας γλύπτριας μια δευτεροβάθμια επιτροπή ενέκρινε την εγγραφή του) και η τοπική αυτοδιοίκηση της Πάργας με σειρά από αναίσχυντους τρόπους παρεμπόδιζε τις δραστηριότητες της Ακαδημίας Π.

Το 1983 έκανε την πρώτη ατομική του έκθεση στην Αθήνα. Ακολούθησαν άλλες στην Θεσσαλονίκη, στην Κύπρο και ομαδικές στην Φλωρεντία, στο Τόκιο και στο Λονδίνο. Για τρεις χρονιές τα Χριστούγεννα τοποθέτησε (δωρεάν) στην Αθήνα χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Παρόλα αυτά ο αυτοαποκαλούμενος ανεξάρτητος διανοούμενος εικαστικός και ερασιτέχνης προφήτης απτόητος συνεχίζει το έργο του.

Τιμητική Διάκριση

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας στην συνεδρίαση της 6-11-02 αποφάσισε ομόφωνα να απονεμίσει στον καλλιτέχνη Απόστολο Πετρίδη τιμητική αναμνηστική πλακέτα για την εικοσαετή συνεχή καλλιτεχνική παρουσία του στα εικαστικά δρώμενα της χώρας μας.

Είμαστε περήφανοι σαν Σύλλογος και σαν τόπος για την αναγνώρισή σας πανευρωπαϊκώς. Ελπίζουμε ότι κάνουμε σαν Σύλλογος το πρώτο βήμα με τη βράβευση σας, για να επανορθώσουμε το όχι όσο έπρεπε ενδιαφέρον της τοπικής κοινωνίας της πόλης μας, παρ' όλο που άλλοι δήμοι και φορείς σας ετίμησαν νωρίτερα.

Η απονομή θα πραγματοποιηθεί την ημέρα κοπής της πίτας του Συλλόγου μας 19-1-03 και ώρα 11:30 π.μ. στο ξενοδοχείο «ΤΥΤΑΝΙΑ».

Η παρουσία σας θα μας τιμήσει ιδιαίτερα.

Μετά τιμής

Ο Πρόεδρος
Αθ. Βέργος

Η Γραμματέας
Χρυσάνθη Καστρινάκη

Ο Λάμπρος Βουρεκάς θυμάται

Αναμνήσεις από την πορεία του Απόλλωνα Πάργας

Συνεχίζοντας να παραθέτω τις αναμνήσεις μου σχετικά με την πορεία του Απόλλωνα, θα σας πω τι συνέβη μετά την ήττα που υπέστησαν οι γερμανοί, όπως την περιέγραφα στο προηγούμενο φύλλο.

Μετά λοιπόν την ήττα τους οι γερμανοί δεν το έβαλαν κάτω. Επιστράτευσαν από όλη την περιοχή τους καλύτερους ποδοσφαιριστές τους και ζήτησαν να ξαναγίνει ποδοσφαιρική συνάντηση.



Στο γήπεδο της Πάργας με τον Απόλλωνα 1950.

Έτσι και έγινε. Μιά βδομάδα μετά την επόμενη Κυριακή έγινε ο αγώνας όπου τελικά μας νίκησαν 6-4. Εμείς ζητήσαμε παζάτση αλλά μάταια διότι αυτοί το είχαν βάλει πείσμα και τελικά μας νίκησαν 12-6.

Πρέπει επίσης να σημειώσω ότι διατηρήσις τον αγώνα ήταν ο Χρυσόστομος Κύργιος πατέρας του Σπύρου Κύργιου, πολύ καλός για την εποχή εκείνη και καλός γνώστης των κανονισμών του ποδοσφαίρου.

Επόμενος σημαντικός αγώνας ήταν αυτός που είχαμε με την ομάδα της Ηγουμενίτσας μετά την απελευθέρωση όπου νικήσαμε με 5-3.

Κατόπιν κληθήκαμε στην Ηγουμενίτσα να παίξουμε πλέον και στην έδρα τους. Τα πρώτα 20 λεπτά του αγώνα λοιπόν νικούσαμε 0-4.

Η υπεροχή μας όμως μάλλον δημιούργησε εκνευρισμό και δημιουργήθηκε επεισόδιο με έναν ποδοσφαιριστή των αντιπάλων, η μικροσύγκρουση γενικεύθηκε και κατέληξε σε καινά μεγάλο που τερματίστηκε με την επέμβαση της αστυνομίας.

Μετά από καιρό αυτά ξεχάστηκαν και τους καλέσαμε εμείς στην Πάργα για αγώνα, όπου τους νικήσαμε με σκορ 9-4!

Όταν πλέον ξαναπαίξαμε μαζί τους (στην Ηγουμενίτσα) χάσαμε με σκορ 2-1 διότι οι καλύτεροι παίκτες του Απόλλωνα είχαν επιστρατευθεί.

Αξίζει να αναφέρω ένα αστείο γεγονός που συνέβη σε αυτόν τον αγώνα.

Όταν τελείωσε το παιχνίδι επειδή είχε μεγάλη φουρτούνα δεν μπορούσαμε να ταξιδεύουμε πάλι πίσω στην Πάργα, ξενοδοχεία δεν υπήρχαν και έτσι μας κράτησαν οι Ηγουμενισιώτες στα σπίτια τους να περάσουμε την νύχτα.

Πάμε λοιπόν το βράδυ στο σπίτι που μας φιλοξένησαν για να κοιμηθούμε, οπότε ρωτάει ο Μητσό Λούμπος τον σπιτονοικοκύρη «με συγχωρείτε επειδή έχω μάθει το βράδυ να κοιμάμαι με πιτζάμα μήπως έχετε να μου δώσετε μία».

Το τι έγινε δεν περιγράφεται, όλη την νύχτα στάθηκε αδύνατο να κοιμηθούμε από τα γέλια που κάναμε.

Αυτά προς το παρόν θα συνεχίσω στα επόμενα τεύχη παραθέτοντας και άλλες αναμνήσεις.

Λάμπρος Βουρεκάς

Οδοί - πλατείες αφιερωμένες στην Ιστορική πόλη της Πάργας

Συνέχεια από το φύλλο αριθμ. 41

Οδός Πάργας, Κοινότητα Πέρδικας Θεσπρωτίας, Αν. Είσοδος.
Οδός Πάργας, Δήμος Θεσσαλονίκης, Πίσω από τον Ο.Σ.Ε.
Οδός Πάργας, Δήμος Καβάλας, Κέντρο, πλησίον κόμβου Φαλήρου.
Οδός Πάργας, Δήμος Σερρών.
Οδός Πάργας, Δήμος Λάρισας.
Οδός Πάργας, Δήμος Πατρών.

Με χαρά θα δημοσιεύσουμε οποιοδήποτε Δήμο ή Κοινότητα που έχει ονομάσει δρόμο ή πλατεία με το όνομα της Πάργας.

Τον πολιούχο τους Άγιο Νικόλαο γιόρτασαν στην Πάργα αλλά και στην Αθήνα

Τον προστάτη των θαλασσών γιόρτασαν στην Πάργα που έχει ιστορική και ναυτική παράδοση με την καθιερωμένη λειτουργία με τη συμμετοχή των σχολείων, των αρχών και πλήθος κόσμου.

Αλλά και οι Παργινοί της Αθήνας γιόρτασαν την παραμονή της γιορτής του πολιούχου παρ' όλη την κακοκαιρία.

Μετά τον αρχιερατικό εσπερινό στον Αγ. Νικόλαο Ραγκαβά στην Πλάκα κατευθύνθηκαν σε παρακείμενο κέντρο με παλιά τραγούδια.

Όσοι παρεβρέθηκαν πέρασαν ένα μοναδικό βράδυ.

Και του χρόνου με υγεία
Το Δ.Σ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σας κάνουμε γνωστό ότι ξεκινάει το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι» συγχρηματοδοτούμενο (75%) από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (Ε.Κ.Τ.).

Στόχος του προγράμματος είναι η βελτίωση ποιότητας ζωής των ηλικιωμένων και των ατόμων με ειδικές ανάγκες (Α.Μ.Ε.Α.), έτσι ώστε να αποφεύγεται η χρήση ιδρυμάτων και η αποξένωση των παραπάνω ατόμων από το κοινωνικό σύνολο. Απευθύνεται σε:

- Μοναχικά ηλικιωμένα άτομα.
- Άτομα με αδυναμία αυτοεξυπηρέτησης.
- Άτομα με ειδικές ανάγκες.
- Άτομα με χρόνιες παθήσεις.
- Άτομα με κινητικά προβλήματα.

Η λειτουργία του προγράμματος γίνεται από:

- Κοινωνική λειτουργό.
- Νοσηλεύτρια.
- Οικογενειακή βοηθό.

Το πρόγραμμα υλοποιείται από την Αναπτυξιακή Δημοτική Επιχείρηση Πάργας (Α.Δ.Ε.Π.).

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθυνθείτε στα τηλέφωνα:

26840 32107 & 26840 32511.

Υπεύθυνη του προγράμματος η κα Ντόντο-ρου Αλεξάνδρα.

Δήμος Πάργας

Γεώργιος Θεμελής

Απορίας άξιον



Ο αείμνηστος ευεργέτης
Γεώργιος Θεμελής

Σε παλαιότερη έκδοση του περιοδικού μας -Φύλλο 5, σελ. 13- είχαμε δημοσιεύσει την διαθήκη του ευεργέτη της πόλης μας ιατρού Γεωργίου Θεμελή, ο οποίος πέθανε στις 1-5-1963 στην Αθήνα.

Όπως προκύπτει από την διαθήκη «άπαντα την κινητή και ακίνητη περιουσία, οπουδήποτε ευρισκόμενης και εις οιονδήποτε περιουσιακό μου στοιχείον» ορίζει και καθιστά κληρο-

νόμο την τότε κοινότητα της ιδιαίτερης πατρίδας Πάργας.

Στα περιουσιακά στοιχεία αναφέρεται και το μνημείο -οικογενειακός τάφος- υπ' αριθμ. Ζώνη Α', 5ον τμήμα αριθμ. 2002.

Μετά από επίσκεψη από μέλη του Συλλόγου μας, για να προβούμε στη συντήρηση αυτού ανακαλύψαμε μετά λύπης μας τα εξής:

Από το 1963 έως το 1971 στο μνημείο ήταν ενταφιασμένος ο αείμνηστος ευεργέτης.

Από το 1971 και πέρα, η αδιαφορία των εκάστοτε δημοτικών αρχών, έδωσε, βάσει διατάξεων του Α' Κοιμητηρίου, το δικαίωμα στην Δ/ση αυτού να προβεί στην πώληση του μνημείου στις 10-5-1971.

Τα στοιχεία προέρχονται από τη Δ/ση του Α' Κοιμητηρίου με την άμεση εξυπηρέτηση της Δ/ντριας κας Μοσχονά στην πρόσβαση των αρχείων.

Επίσης η διαθήκη αναφέρει για τρία αδαμάντινα δαχτυλίδια μονόπετρα, που έπρεπε να δοθούν σε τρία πτωχά κορίτσια που πρόκειται να παντρευτούν.

Τα δαχτυλίδια παραδόθηκαν από την απερχόμενη δημαρχία του Κ. Τρύφωνα Καραγιάννη στην επόμενη Δημοτική Αρχή.

Από αυτό το φύλλο του περιοδικού μας επιθυμούμε, να δημοσιεύσουμε μία υπεύθυνη επιστολή για τις δωρεές του ευεργέτη μας Γεωργίου Θεμελή.



Ο τάφος της οικογένειας Αγαμέμνων
Πάτρας σήμερα, Α' κοιμητήριο Αθηνών.
Πρώην τάφος του ευεργέτη Γεωργίου Θεμελή.

28 Οκτωβρίου 1940

Γράμμα από το Αλβανικό Μείωπο

Τ.Τ. 712

23/2/1941

Ο φόβος που τον Αύγουστο με κατέλαβε, όταν οι παλιοί Ιταλοί ανεκίνησαν ζήτημα Τσαμουργιάς, όπως τότε σας έγραφα, τώρα πια δεν υπάρχει. Οι γενναίοι ήρωες τους έδωξαν όχι μόνον από την Ελλάδα, αλλά και από την Αλβανία κοντεύουν να τους διώξουν. Δεν ξέρω αν μπορείτε να νοιώσετε εις όλην την έκτασιν αυτήν την ηρωϊκήν προσπάθεια. Εγώ νομίζω ότι μόνον με την εποχή των Περσικών πολέμων συγκρίνεται.

Η αυταπάτη, η έξαρσις σε τέτοιο σημείο που κανείς προσεγγίζει το θείον όντας ακόμη άνθρωπος, είναι συνήθη φαινόμενο. Ο μεγαλύτερος εχθρός μας είναι ο χειμώνας. Τα χιόνια, οι παγωνιές. Μπορείς να συλλάβεις με το νου σου πώς κανείς σιγά-σιγά ξεπαγιάζοντας, κοκκαλιάζοντας χωρίς να κουνηθεί από την θέσιν του πεθαίνει; Μόνον οι Έλληνες το κάμνουν.

Εδώ στα οχυρά βουνά του Τεπελενίου, ο μεγαλύτερος εχθρός υπήρξε το χιόνι.

Η ζωή είναι μονότονη και κανείς νομίζει πως ζει εις άλλους κόσμους. Παραξενευόμαστε όταν βλέπουμε πολίτες, σπίτια, γυναίκες. Τα 'χουμε ξεχάσει όλα και μας φαίνεται πως ζούμε σαν σε όνειρο.

Αλήθεια σεις πώς βλέπετε τώρα τα πράγματα; Μπορείτε να γράψετε καμιά λέξη, έτσι για να περάσει η ώρα; Πιστεύουμε ναι.

Χαίρετε
Δ/σις ανθ/γόν
Μονάς 1339
Τ.Τ. 712

Για την αντιγραφή Τούλα Στεφανίδου-Μαλακάτα
Το γράμμα εστάλει στην κα Τούλα Στεφανίδου-Μαλακάτα από τον μετέπειτα σύζυγό της Πέτρο Μαλακάτα όταν ήταν 18 χρονών κορίτσι λογοδοσμένη μαζί του.

Γνωρίζετε ότι

Το ΟΥΖΟ και η προέλευσή του

Το ούζο γεννήθηκε τον 18ο αιώνα στη Μικρά Ασία χάρη στην εμπειρία και το μεράκι των Ελλήνων αποσταγματοποιών της Κωνσταντινούπολης, οι οποίοι για την παρασκευή του συνδύαζαν την τεχνική της απόσταξης των σταφυλιών με την προσθήκη αρωματικών ουσιών, όπως γλυκάνισο, μαστίχα, μάραθο κ.α. Στην Ελλάδα, η παραγωγή του ούζου διαδόθηκε με την άφιξη των προσφύγων της Μ. Ασίας.

Μάλιστα, μερικές περιοχές της χώρας μας, διατηρούν ακόμα ζωντανή την παράδοση της απόσταξης, ενώ τα σκήπτρα στην παρασκευή ούζου κρατά η Λέσβος. Ωστόσο, αν και η ελληνικότητα του ούζου έχει κατοχυρωθεί πλέον νομοθετικά και στην κοινή αγορά, πολλοί είναι οι λαοί της Μεσογείου που θα ήθελαν να γράψουν τη λέξη ούζο πάνω στην ετικέτα του ανιζέ (γλυκανισάτου) ποτού τους. Συναφή, παραδοσιακά ποτά με το ούζο, στις χώρες της Μεσογείου είναι: το ισπανικό άνεζον, το πορτογαλικό ανιζάτο, το ιταλικό σαμπουκά και το γαλλικό πασις, ή το επίσης γαλλικό Anisette Marie-Brizard, που φτιάχνεται στο Μπορντό.

Η ιστορία του ούζου δεν είναι απόλυτα εξακριβωμένη, αλλά σύμφωνα με τους περισσότερους μελετητές, το ούζο γεννήθηκε τον 18ο αιώνα στη Μικρά Ασία, χάρη στην ευτυχή συγκυρία τεχνολογίας, πρώτης ύλης και γνώσης.

Έτσι οι Έλληνες της Κωνσταντινούπολης συνδύαζαν την τεχνική της απόσταξης των σταφυλιών -που υπήρχαν άφθονα στη Μικρά Ασία και στη Θράκη- με τις αρωματικές ουσίες που ευδοκμούσαν στη Λήμνο και στη Χίο, δηλαδή με το γλυκάνισο και τη μαστίχα, χρησιμοποιώντας τους άμβυκες που κατασκεύαζαν οι χαλκουργοί της Αρμενίας και του Πόντου. «Οι αποσταγματοποιοί αυτοί ονομάζονται ρακητζίδες, από το όνομα του ποτού που παρήγαν, τη ρακή.

«Η ρακή είναι το προϊόν της απόσταξης των ρακών της σταφύλης, που κατόπιν άρχισε να αρωματίζεται με διάφορα αρωματικά βότανα. Η ρακή πολύ γρήγορα έγινε δημοφιλέστατο προϊόν και η κατανάλωσή του άρχισε να ξεπερνά τις δυνατότητες παραγωγής που ήταν περιορισμένες εξαιτίας της πρώτης ύλης, που ήταν τα σταφύλια.

Το πρόβλημα ξεπεράστηκε, χάρη στην εισαγωγή καθαρού οινοπνεύματος από τη Ρωσία, το οποίο οι ρακητζίδες αραιώναν με νερό.

Για να διαφοροποιήσουν, όμως, το καινούργιο αυτό προϊόν από το προηγούμενο, οι Αρχές επέβαλαν την προσθήκη έγχρωμης ουσίας μέσα στο εισαγόμενο καθαρό οινόπνευμα, με αποτέλεσμα οι ποτοποιοί να αναγκαστούν να επαναποσταξύν το έγχρωμο οινόπνευμα. Έτσι γεννήθηκε το ούζο.

Όσο για την ονομασία του, η πιο πιθανή εκδοχή είναι πως πρόκειται για παραφθορά του τελωνειακού όρου «USO» («προς χρήση») που αναγράφονταν επάνω στα δέματα με ρα-

κή που εξάγονταν σε χώρες εκτός της οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Αν και η παραγωγή του ούζου διαδόθηκε σε όλη την Ελλάδα με την άφιξη των προσφύγων της Μικράς Ασίας, μερικά μέλη διατηρούν μέχρι σήμερα ζωντανή την παράδοση της απόσταξης.

Σε αντίθεση με πολλά αποστάγματα, όπου η ειδοποιός διαφορά είναι ο χρόνος παλαιώσης (ουίσκι) ή η προέλευση της πρώτης ύλης (κονιάκ), τα ούζα διαφέρουν μεταξύ τους ανάλογα με τους αρωματικούς σπόρους που έχουν χρησιμοποιηθεί.

Η πρώτη ύλη, είναι πάντοτε ίδια καθαρή αιθυλική αλκοόλη 96% vol., «βιομηχανικής προέλευσης» δηλαδή από μελάσσα, την οποία οι ποτοποιοί προτιμούν όχι μόνο γιατί είναι σημαντικά πιο φθηνή από την οινική προέλευσης αλκοόλη αλλά και διότι έχει εντελώς ουδέτερο άρωμα.

Εξάλλου, το αρωματισμένο με γλυκάνισο απόσταγμα σταφύλης, υπάρχει σαν ξεχωριστό προϊόν και είναι το τσίπουρο.

Οι ποτοποιοί αναμειγνύουν μέσα στους άμβυκες την αλκοόλη με νερό, σε αναλογία 1:4 -ώστε να κατέβει στους 40°- και μετά προσθέτουν υποχρεωτικά γλυκάνισο και κατ' επιλογήν άλλες ουσίες όπως: μάραθο, αστεροειδή γλυκάνισο, καρδάμωμο, κολιάνδρο, πικραμύγδαλο, ζιγγιβέρι, κανέλα, μοσχοκάρυδο, κ.α.

Ακολουθεί -μερικές φορές- η φάση της εκχύλισης όπου για ένα διάστημα το πολύ δύο ημερών, οι σπόροι και τα βότανα αρωματίζουν το υδροαλκοολικό διάλυμα και ακολουθεί η απόσταξή του, που μας δίνει ένα υγρό 70°.

Όπως συμβαίνει με όλα τα ευγενή αποστάγματα, αφαιρείται το πρώτο και το τελευταίο τμήμα (οι «κεφαλές» και οι «ουρές») της απόσταξης που περιέχουν δυσάρεστες οσμές και χρησιμοποιείται μόνο η «καρδιά».

Μερικές μάλιστα εταιρείες επαναποσταξύν τις καρδιές και ξαναξεχωρίζουν την καρδιά από τις ουρές και τις κεφαλές.

Οι περισσότεροι όμως αρκούνται στην πρώτη απόσταξη και κατόπιν, αραιώνουν το 70 βαθμών απόσταγμα με νερό.

Κάποτε χρησιμοποιούνταν βρόχινο νερό, που δεν περιέχει σκληρά άλατα και θεωρείται το καλύτερο αλλά σήμερα υπάρχουν ειδικά φίλτρα που οδηγούν στο ίδιο αποτέλεσμα δίχως, βέβαια, το ανάλογο φολκλόρ. Το ούζο μοιάζει με πολλά ευγενή ποτά που παρασκευάζονται με τη μέθοδο του χαρμανιάματος, μόνο που εδώ, το τελικό χαρμάνι δεν εξαρτάται από τα επιμέρους αποστάγματα που το συνθέτουν αλλά από την ορθολογική χρήση διαφόρων αρωματικών φυτών.

Μερικά είναι τόσο λεπτά, που χρειάζονται τη βοήθεια άλλων για να αναδειχτούν, ενώ άλλα είναι τόσο έντονα που κινδυνεύουν να επισκιάσουν το σύνολο.

Εδώ βρίσκεται και η τέχνη του παραδοσιακού ούζοπαραγωγού, ο οποίος πρέπει να παίζει με όλες αυτές τις διαφορετικές μυρωδιές.

Για την ούζοποσία σας...

Οι Έλληνες, ως αυθεντικοί παραγωγοί, είναι και εκλεκτικοί πότες του ούζου. Απολαμβάνουν την ξεχωριστή γεύση του πίνοντάς το σκέτο, με νερό ή πάγο. Το ούζο συνοδεύει μεζέδες και ποτέ ένα δεύτερο πιάτο, γιατί παίζει το ρόλο του

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Γνωρίζετε...

Συνέχεια
από τη σελ. 11

απεριτίφ. Δεν είναι απαιτητικό ποτό όσον αφορά τα συνοδευτικά του. Μπορεί κάποιος να αντιληφθεί το γεμάτο «σώμα» του, τη μαλακή επίγευση και το πλούσιο γαλάκτωμά του ακόμη κι αν το συνοδεύσει με 1-2 ελιές και λίγο πατέ. Επειδή σιγοπίνεται, είναι ποτό για κουβέντα. Έχει ισχυρές αρωματικές και γευστικές ιδιότητες, γι' αυτό και συνοδεύεται με έντονα μεζεδάκια, όπως τουρσιά και θαλασσινά.

Από τα τυριά ταιριάζει μόνο με τη φέτα ή το σαγανάκι, μια που τα υπόλοιπα κίτρινα τυριά συνοδεύουν, ως τυροποικιλίες, την μύρρα. Ως καθαρά ελληνικό ποτό που είναι, συνοδεύει υπέρροχα διάφορους μεσογειακούς μεζέδες με λαχανικά και όσπρια, όπως είναι οι ντοματοκεφτέδες και οι ρεβιθοκεφτέδες.

Η δική μας Ποτοποιΐα

Από το 1906 λειτουργεί ποτοποιείο στην πόλη μας, με μεγάλη αποδοχή από τον κόσμο κυρίως για το φημισμένο τοπικό ούζο.

Η ποτοποιία δημιουργήθηκε με μεράκι από τον Αναστάσιο Τσάκα, πατέρα της Αφροδίτης Γιούργα.

Μετέπειτα περιήλθε στον Δημήτριο Γιούργα (Μπάριμπα-Μήτσος) ο οποίος συνέχισε με μεγάλη επιτυχία το έργο του πεθερού του.

Σήμερα την επιχείρηση διατηρεί με το ίδιο πάντα μεράκι, ο γιός του Βύρων Γιούργας, στην κεντρική παλαιά αγορά της πόλης.

Μετά σχεδόν ενός αιώνα λειτουργία της ποτοποιίας, ευχόμαστε, να συνεχίσει με το ίδιο πάντα μεράκι.

Γιατί... λέμε «θα σου μάθω πόσα απίδια βάζει ο σάκος»;

Η ιστορία της συγκεκριμένης απειλητικής φράσης ανάγεται την εποχή της Ενετοκρατίας και «γεννήθηκε» στην Πάργα. Οι κατακτητές λοιπόν είχαν δεσμευθεί να παρέχουν μια σειρά προνομίων στους Έλληνες κατοίκους, όπως η προσφορά ενενήντα οκάδων αλατιού σε κάθε οικογένεια, γλυκιμάτων και αγλαδιών, μία φορά τον χρόνο. Με το πέρασμα του χρόνου όμως οι Ενετοί «ξέχασαν» και τις τηγανίτες και το αλάτι, αλλά διατήρησαν τη συνήθεια να επιτρέπουν στους Έλληνες να γεμίζουν με ώριμα αγλάδια τα ειδικά ομοιόμορφα σακίδια τους.

Οι κάτοικοι της Πάργας, λοιπόν, στέκονταν μία φορά τον χρόνο έξω από το διοικητήριο και περίμεναν να αρχίσει η διανομή των αγλαδιών. Συχνά η παραγωγή δεν ήταν αρκετή και δεν επαρκούσε για όλους τους αποδέκτες, οπότε και άρχιζαν και οι καβγάδες, ιδιαίτερος όταν οι Ενετοί κατηγορούσαν τους Έλληνες πως είχαν φτιάξει μεγαλύτερα σακίδια από τα προβλεπόμενα. Κατάληξη των επεισοδίων ήταν συνήθως η σύγκριση των σάκων, ώστε να διαπιστωθεί αν είχαν γίνει ή όχι... παραβάσεις, όπως εξηγεί ο συγγραφέας-δημοσιογράφος Τάκης Νατσούλης στο βιβλίο του «Λέξεις και φράσεις παροιμώδεις» (Εκδόσεις Σμυρνωτιάτη). Με αποτέλεσμα να μείνει από εκείνη τη συνήθεια η συγκεκριμένη φράση.

«NEA» 22-11-02

Το έθιμο Καλά Κρατεί

Όπως κάθε χρόνο και φέτος οι Παργινοί τίμησαν τον προστάτη τους Άγιο Σπυρίδωνα, στο Πρωτοκύριακο του Νοεμβρίου.

Οι Παργινοί σύσσωμοι βρέθηκαν στην Κέρκυρα και η πόλη μας, η Πάργα, θύμιζε έρημη πόλη.

Δυστυχώς λόγω καιρού δεν έγινε η καθιερωμένη λιτανεία και όπως μας ενημέρωσε η Δ/ση του ιερού προσκυνημάτων του Αγ. Σπυρίδωνα λόγω καιρού τα τελευταία πέντε χρόνια, δεν έχει γίνει δύο φορές.

Ευχόμαστε σε όλους τους συντοπίτες μας και του χρόνου με υγεία.

Ο Σύλλογός μας ευχαριστεί τον επιχειρηματία, μέλος του Συλλόγου, Δημοσθένη Στέλιο, που διατηρεί κατάστημα οικιακών ειδών επί της οδού Λεωφόρος Δημοκρατίας 33 Μελίσσια για την χορηγία του.

Ο Σύλλογός μας ευχαριστεί τον επιχειρηματία, μέλος του Συλλόγου μας, Κων/νο Σμπιλια, ο οποίος διατηρεί κατάστημα «Εκδόσεις Λογοσοφία» επί της οδού Βασ. Γεωργίου Β' 5 στον Πειραιά για την χορηγία του.

Το Δικηγορικό Γραφείο του συμπατριώτη μας και επίτιμου μέλους του Συλλόγου μας Σωτηρίου Ευαγγελίδη και συνεργατών του με το Συμβολαιογραφείο της Μαρίας Σωτ. Ευαγγελίδη μεταφέρθηκε από 01.11.2002 στην οδό Ακαδημίας αρ. 69, 3ος όροφος με νέα τηλέφωνα: (210) 3833573 και (210) 3833329.

Στο παλιό του γραφείο της Ομόνοιας δεχόταν επί δεκαετίες με ενδιαφέρον και αγάπη όλους τους συμπατριώτες και πρόθυμα προσέφερε τις υπηρεσίες του.

Στο καινούργιο του γραφείο του ευχόμαστε ΚΑΛΕΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ με υγεία και επιτυχίες.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο ταμίας της Εκκλησιαστικής Επιτροπής κος Χαρίλαος Δημιουλίδης και τα μέλη αυτής, ευχαριστούν την επιχείρηση «Villa rosa» για την δωρεά 150 καθισμάτων τα οποία διανεμήθηκαν σε όλα τα παρεκκλήσια της πόλης.

Επίσης σε μία προσπάθεια επισκευής των στεγών των εκκλησιών από διαρροές, η εργασία θα γίνει από τον τεχνίτη Ντίνο Γεωργίου.

Όποιος επιθυμεί να συνεισφέρει στην προσπάθεια αυτή να απευθυνθεί στο εκκλησιαστικό συμβούλιο.

Ινστιτούτο Γεωλογικών & Μεταλλευτικών Ερευνών

Διεύθυνση Τεχνικής Γεωλογίας Περιφερειακή Μονάδα Ηπείρου

Έκθεση Τεχνικογεωλογικής Εξέτασης Καταλισθητικών φαινομένων από τους: Ν. Νικολάου Μηχ. Γεωλόγο της Δ.Τ.Γ., Μ.Σ., Π. Πάσχο Γεωλόγο Π.Μ. Ηπείρου

Αθήνα Δεκέμβριος 2001

Περίληψη έκθεσης

Γεωλογική Δομή - Μορφολογία και θέση περιοχής έρευνας

Η περιοχή που διερευνήθηκε βρίσκεται στο νότιο πρηνές του λόφου Λιθίτσια στην είσοδο της Πάργας και είναι καλυμμένη από ελαιόδενδρα και αραιή δόμηση. Στο νότιο τμήμα του λόφου διέρχεται ο εθνικός δρόμος που οδηγεί στο κέντρο της πόλης και κατά μήκος του οποίου (δρόμου) έχει δημιουργηθεί από τη διαπλάτυνσή του, απότομο πρηνές ύψους 10-15μ.

Το πρηνές το οποίο έχει διαμορφωθεί κατά τις εκσκαφές σε αυτή βρίσκεται στο κατάντη άκρο του δρόμου.

Οι γεωλογικοί σχηματισμοί που συγκροτούν το Γεωλογικό υπόβαθρο της περιοχής είναι εναλλαγές μαργών, αργιλομαργών με ασβεστικά συγκρίμματα, χονδρόκοκκων ψαμμιτών και ψαμ-

μιτοκροκαλοπαγών. Η ηλικία των γεωλογικών αυτών σχηματισμών είναι Μειοκαινική, σύμφωνα με τον γεωλογικό χάρτη κλίμακας 150.000 του ΙΓΜΕ, φύλλο ΠΑΡΓΑ. Επιφανειακά τα παραπάνω υλικά καλύπτονται από μικρού πάχους ελουβιακό μανδύα.

Όσον αφορά στη υδρογεωλογική συμπεριφορά των Μειοκαινικών ιζημάτων, η επικράτηση των λεπτομερών υλικών δεν ευνοεί τη διαμόρφωση υδροφόρου ορίζοντα στα ανωτέρω στρώματα.

Η εναλλαγή των υλικών (διαφορετικά φυσικομηχανικά χαρακτηριστικά) σε συνδυασμό με την μορφολογία (απότομα πρηνή) και την δράση των παραγόντων διάβρωση-αποσάθρωσης (βροχοπτώσεις, δράση ομβρίων υδάτων, ριζικό σύστημα), ευνοούν την εκδήλωση στα απότομα πρηνή κατολισθητικών φαινομένων.

Σε ότι αφορά το απότομο πρηνές του εθνικού δρόμου

Στα πρηνή κατά μήκος του κεντρικού δρόμου όπως φαίνεται έχουν εκδηλωθεί ολισθήσεις στα εδαφικά υλικά, καθώς και απολεπίσεις ή και μικρές καταπτώσεις των αδρομερών υλικών που έχουν ημιβραχώδη συμπεριφορά. Σαν αίτια εκδήλωσης των φαινομένων αυτών θεωρούνται: α) η απότομη κλίση του πρηνούς, η οποία τοπικά είναι σχεδόν κατακόρυφη, β) η διάβρωση των υλικών από τα επιφανειακά νερά, γ) η δράση του ριζικού συστήματος και δ) η ανομοιογένεια των υλικών.

Η ασταθής περιοχή εκτείνεται σε μήκος 200 μέτρων, από την αρχή της μεγάλης καμπής του κεντρικού δρόμου μέχρι τη διασταύρωση προς Κέντρο και Ανθούσα. Το ύψος του απότομου πρηνούς είναι από 10 μέχρι 15 μέτρα.

Σε ότι αφορά τον εθνικό δρόμο

Σε μήκος 150μ. επιβάλλεται άμεσα η κατασκευή τοιχίων αντιστήριξης με εσωτερική πλήρωση από κροκάλες και διευθέτηση για την απαγωγή των ομβρίων υδάτων.

Οι γεωλόγοι: Νικολάου Νικόλαος Πάσχος Παναγιώτης

Έλση Μπάγκα (1952-2002)



Αγαπημένη μας Έλση, Είδση αναπάντεχη και πικρή μας συγκέντρωσε σήμερα εδώ, εμάς που σε γνωρίσαμε και δέσαμε τα βήματα της ζωής μας με τη δική σου ζωή.

Και πέφτει σ' εμένα το θλιβερό καθήκον να σε αποχαιρετήσω εκ μέρους όλων των μελών του Συλλόγου Παργινών Αθηνών... Τα λόγια όμως βγαίνουν με δυσκολία απ' το στόμα μου...

Μάτια σφαιριστά, χαμόγελο σβηστό κι ένα κορμί άψυχο κείται μπροστά μας, αυτό που σε λίγο θα αγκαλιάσει η πατρική γη.

Και είσαι εσύ η αγαπημένη όλων μας, εσύ που γεννήθηκες αργοντοπούλα αλλά εξήσες με ταπεινότητα και καταδεκτικότητα.

Σε καμαρώνουμε όλοι για το ήθος, την ευγένεια, την μετρημένη σου ζωή και ήσουν κόσμη για τον τόπο όπως και όλη σου η οικογένεια.

Ετοιμαζόσουν, είπαν, να έρθεις -μέρες που είναι- για τις εκλογές. Εσύ η κόρη του οραματιστή δημάρχου. Γιατί δεν απαρνήθηκες ποτέ τον τόπο σου.

Αλλάξες όμως την πορεία του ταξιδιού σου και προτίμησες άλλο ταξίδι πιο μακρινό.

Και μας πίκρανες όλους -χωρίς να το θέ-

λεις-. Φρόντισε όμως, «στο ταξίδι αυτό που σε πάει ο μαύρος καβάλωρης» μη μας ξεχάσεις, όπως δε θα σε ξεχάσουμε και 'μεις.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα σε δεχθεί.

Ο επικήδειος απαγγέλθηκε από τον Πρόεδρο του Συλλόγου μας Αθ. Βέργο στις 11/10/2002 στον Αγ. Νικόλαο-Πάργας.

Μαρία Φασούλη

(η Πίκα μας) 1928-2002

Έφυγε για την γειτονιά των αγγέλων η πολυαγαπημένη μας Πίκα, αφήνοντας πίσω, θλιβερή φυγούρα το σύζυγό της Γιάννη και πληγωμένα τα παιδιά της για τον επώδυνο θάνατό της. Δυναμική γυναίκα η οποία εργάστηκε σκληρά για την επιβίωσή της και για την οικογένειά της. Γνωστή και αγαπητή σε όλους μας για το καλό της χιούμορ και το γέλιο που χάριζε πάντα αβίαστα. Υπήρξε σημαντικός αρωγός του συλλόγου μας στην Πάργα και θα την θυμόμαστε πάντα με αγάπη.



Τάτη Καστρινάκη

Η οικογένειά της εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες της για την συμπαράστασή σας στο πένθος της.

Ο πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Αγίας Δ. Γκόγκας και το Δ.Σ. σας εύχονται Καλές Γιορτές και Χαρούμενη Προτοχρονιά



Το μεγάλο φαγοπότι και... ο λογαριασμός
ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΕΛΟ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

ΕΞΙ εντάλματα συνολικών πληρωμών ύψους 95.000.000 δρχ. για την πληρωμή του έργου κατασκευής ανέγερσης κλειστού Γυμναστηρίου στο Λύκειο Πάργας, όπου το Ελεγκτικό Συνέδριο διαπιστώνει σειρά παρανομιών και παραλείψεων και ιδιαίτερα ότι δύο έργα έγιναν προκειμένου να μη γίνει δεύτερος διαγωνισμός. Διαπιστώνει αύξηση του εμβαδού του κτιρίου, ενώ έγινε και απευθείας ανάθεση η οποία ήταν παράνομη.

«ΤΟ ΠΑΡΟΝ» 15-12-02

Ο ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 6

λιποθυμήσασα γυνή, ήτις ήτο η σύζυγός του, και μετέβαινε να τελέση την λειτουργίαν υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του.

Γ'

Χειμερινήν τινα ημέραν, ενώ ο Κυρ-Γεώργης εκάθητο εντός του καταστήματος του Κυρ-Βαγγέλη Καφύρη, μετ' άλλων γερόντων, εκάλεσαν αυτόν έξω και του είπον, ότι ο τριτότοκος υιός του Σπύρος εκτύπησε ξένον τινά νέον, εκ των εν Πάργα παραχειμαζόντων κλεφτών, ανήκοντα δε εις το ταράφι του Μπουκουβάλα, και ότι οι σύντροφοί του εκμανέντες αναζητούσι τον Σπύρον να τον φονεύσωσιν. Ο Κυρ-Γεώργης ανεχώρησεν αμέσως και ανευρών τους διώκτας του υιού του τους καθυσύχαζεν, υποσχνούμενος αυτοίς ότι θα τον τιμωρήσῃ αυστηρότατα δια την πράξιν του. Επειδή δε ούτοι εθορύβουν απειλούντες, ότι δεν θα τους διαφύγῃ, ο Κυρ-Γεώργης μετ' απαθείας τοις απήντησεν.

— Αφού δεν έχεις πεποιθήσιν εις εμέ, όχι μόνον ουδέν κακόν θα του κάμετε, αλλά θα τον διατάξω να δείρῃ και άλλους εξ υμών.

Οι λόγοι ούτοι λεχθέντες μεθ' ύψους αγερώχου και επιβλητικού, εξηνάγκασε τους αρματολούς να ησυχάσωσι και του ζητήσωσι μάλιστα και συγγνώμην, διότι του ωμίλησαν δια τοιούτου τρόπου.

Ο Κυρ-Γεώργης, επορεύθη κατ' ευθείαν οίκαδε και μη ευρών τον υιόν του Σπύρον, παρήγγειλεν όπως του είπωσιν, ότι τον αναζητεί ο πατήρ του. Ούτος γινώσκων καλώς την αναμείνουσαν αυτόν τύχην, απουσίασε της οικίας του κατά τε το γεύμα και το δείπνον, ως και κατά τας δύο επομένας ημέρας. Ο Κυρ-Γεώργης εξάλλος γενόμενος δια την παρακοήν του υιού του, μετέβη παρά τω ρώσω διοικητή και του εξήτησεν ως χάριν, όπως δια της στρα-

τιωτικής δυνάμεως συλληφθῇ ο υιός του. Ο ρώσος διοικητής προθύμως παρέσχε την ζητηθείσαν στρατιωτικήν δύναμιν, ην παρεκάλεσεν ο απηνής γέρων να μη φεισθώσι μηδ' αυτής της ζωής του υιού του, αν επεχείρῃ την παραμικράν αντίστασιν. Το διάβημα τούτο του αδυσωπήτου πατρός ενεποίησε σφοδράν εντύπωσιν εις τους φιλοστόργους κατοίκους.

Ο Σπύρος μαθών την δια της στρατιωτικής δυνάμεως καταδίωξίν του έφυγεν εκ Πάργας και επί ημέρας περιεφέρετο εις τα περίχωρα, επειδή δε η καταδίωξις του οσημέραι εγένετο στενωτέρα εξηναγκάσθη να καταφύγῃ εις Μαργαρίτι και να εισέλθῃ εις την υπηρεσίαν Μωαμεθανού τινος βέη, όστις από των πρώτων ημερών ήρξατο να τον εξαναγκάζῃ να εξωμόσῃ. Ο Σπύρος εις τας προτάσεις του κυρίου του αντέταττε πάντοτε απόλυτον άρνησιν. Συνέβη όμως γεγονός τι το οποίον έσωσε τον Σπύρον από του φανατισμού του κυρίου του.

Ημέραν τινα, μετά το προσκύνημα της μεσημβρίας, οι χόντζαι και ιμάμαι εκάλουν εκ νέου τους πιστούς εις τα τζαμιά, γέρων δε σέχης φέρων αναπεπταμένην την πρασίην σημαίαν του προφήτου περιεφέρετο εις τας συνοικίας κηρύττων τον ιερόν πόλεμον κατά των σκύλων γκιαούριδων, οίτινες κατετρόπωσαν τον βεζύρην Αλή πασάν και τον εκυνήγησαν έως εις τα Ιωάννινα· ως εκ τούτου δε διατρέχει κίνδυνον το έθνος. Οι τσάμιδες είνε οι φανατικώτεροι μουσουλμάνοι εκ πάντων των σκεπετάρων, και οι μάλλον αφοσιωμένοι εις την θρησκείαν των, κατ' ακολουθίαν προσέτρεχον πάντες οι δυνάμενοι φέρειν όπλα και ηκολούθον τον σέχην. Μεταξύ των προσελθόντων ήτο και ο κύριος του Σπύρου, όστις ένεκα του δεδοκιμασμένου παλληκαρισμού του ανηγoreύθη υπό των συμπολιτών του καπετάνος και ως τοιούτος ωδήγησεν αυτούς εις Ιωάννινα και εκείθεν εις το εν Λίπα, παρά τα σουλιώτικα σύ-

νορα, μωαμεθανικόν στρατόπεδον.

Προ της αναχωρήσεώς του ο κύριος του Σπύρου καλέσας αυτόν του έδωκε τας δεούσας παραγγελίας, προσθείς ότι ήθελεν αισθανθῇ χάράν μεγάλην, εάν κατά την επάνοδόν του εύρῃ τον Σπύρον μουσουλμάνον. Ο Σπύρος δεν απήντησε τίποτε, αρκεσθείς μόνον να ευχηθῇ εις τον βέην καλήν επάνοδον.

Δεν είχαν παρέλθει πολλάί ημέραι, και πρώϊαν τινα θρήνοι και κοπετοί ηκούοντο καθ' άπαν το Μαργαρίτι, αλλεπάλληλοι δε αγωγεΐς έφερον επί των ημιόνων των φονευμένους και τραυματίας Μαργαριτιώτας, ους μετά μοιρολογίων υπεδέχοντο οι γονεΐς και συγγενεΐς των. Εκ των κατ' άτά του Σουλίου εκστρατευσάντων μαργαριτιωτών μόλις το εν πέμπτον διεσώθη, και ούτοι χάρις τη ωκυποδία των. Μεταξύ δε των φονευθέντων ήτο και ο Ουζέρ βέης, ο κύριος του Σπύρου, τον θάνατον του οποίου εθρήνησαν πάντες δια την αρρενωπήν καλλονήν του, τον παλληκαρισμόν του και τας άλλας αυτού αρετάς.

Ο Ουζέρ βέης ανήκεν εις την πλουσιωτέραν και ισχυροτέραν οικογένειαν του Μαργαριτίου, ης ήτο ο μόνος διασωθείς βλαστός. Εις των αδελφών του πατρός του, μεταβάς εις Μαζαράκιον χάριν υποθέσεών του και ερίσας προς τον μονογενή υιόν ενός των προκρίτων της κωμοπόλεως, εφόνευσεν αυτόν. Οι συγγενεΐς του ώμοσαν να τον εκδικήσωσι, και προς τούτο απέστειλαν εις Μαργαρίτιον μεμακρυσμένον τινα συγγενή των, όστις να μελετήσῃ τον τρόπον της εκδικήσεως, κατοπτεύων το εσωτερικόν της οικίας, διαπυνθανόμενος τον αριθμόν των δυναμένων φέρειν όπλα και το ποιόν των εν τη υπηρεσία των διατελούντων. Τέλος μετά δύο έτη, ότε το σχέδιον της εκδικήσεως είχε καταστρωθῇ και υπελείπετο μόνον η εκτέλεσις, θυελλώδη τινα νύκτα πλέον των τριάκοντα Μαζαρακιωτών εξεστράτευσαν εις Μαργαρίτι,

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Συνέχεια από τη σελ. 14

και εισελθόντες εις την οικίαν του Ουζέρ βέη, δια δωροδοκίας ενός των υπηρετών του, κατέσφαξαν, πάντας πλην της μικροτέρας αδελφής του Ουζέρ βέη της Εμινέ, ην αφ' εσπέρας είχε παραλάβει παρ' εαυτή, η εκ πατρός θεία της, ήτις την υπερηγάπα, και του Ουζέρ απουσιάζοντος την νύκτα εκείνην εις Παραμυθίαν. Το στυγερόν τούτο κακούργημα ενεποίησε φρικτήν εντύπωσιν, ιδία δια το μυστηριώδες αυτού, διότι ουδείς έμαθε τίνας ήσαν οι αυτουργοί, και τοι προς διάπραξίν του είχαν εκστρατεύσει τοσούτοι άνδρες. Ο Ουζέρ επανελθών εσπευσμένως εις Παραμυθίαν παρέστη εις την ταφήν των γονέων του, εξ αδελφών, τεσσάρων θείων και δώδεκα εξαδελφών, σφαγέντων πάντων ενώ κοιμώντο. Πλην δε τούτων εφονεύθησαν και δύο υπηρέται του, οίτινες αφυπνισθέντες εκ των οιμωγών των θνησκόντων είχαν δράμει να ίδωσι τι συμβαίνει και εύρον οι ατυχείς τον θάνατον. Πας τις βεβαίως θα απορήσῃ πως ουδείς έλαβε είδησιν του φόνου τώσων ανθρώπων· ευκόλως όμως λύεται η απορία του, όταν λάβῃ υπ' όψει, ότι αι οικίαι εν ταις κώμαις και τα χωρία της Ηπείρου είνε μεμονωμένοι, και μακράν αλλήλων εν τω μέσω ευρυτάτης αυλής. Ο Ουζέρ έσχεν υπονοίας περί των αυτουργών της καταστροφής του οίκου του, αλλά δεν είχε και αποδείξεις, διότι οι φονεΐς κατάρθωσαν να πιστευθῇ παρά των συμπολιτών των, ότι δεν έλειψαν ουδέ στιγμήν εκ Μαζαρακίου, ουδέ συνήντησε κανείς αυτούς την νύκτα καθ' ην εξεστράτευσαν προς διάπραξιν του κακούργηματος.

Ο Σπύρος μετά την κηδείαν του Ουζέρ ηθέλησε να καταλίπῃ την οικίαν, αλλ' η περικαλλής Εμινέ, καλέσασα αυτόν του είπε να μένῃ, και να εξακολουθήσῃ να φροντίζῃ περί των οικιακών και οικογενειακών της υποθέσεων, ως και πρότερον, προσθείσα, ότι προτιμά να τον φονεύσῃ, παρά να τον αφήσῃ να φύγῃ.

Ο Σπύρος δεν ενόησε τι υπέκρυπτεν η απειλή αύτη, ήτις ήτο έμμεσος, τρόπον τινα, εκδήλωσις έρωτος, και εξηκολούθει την υπηρεσίαν του.

Μετά παρέλευσιν ημερών τινων δύο βέηδες προηγουμένου ενός ιμάμη μετέβησαν παρά τη Εμινέ και ήρξαντο να επιπλήττωσιν αυτήν διότι έχει εις την οικίαν της γκιαούρην, και συγχρόνως την απειλώσιν ότι τον μεν Σπύρον θα ρίψωσιν εις τας φυλακάς, αυτήν δε θα τιμωρήσωσι προς παραδειγματισμόν. Η Εμινέ μεθ' υπερηφανείας απήντησεν, ότι δεν έχει ουδεμίαν σχέσιν με τους υπηρέτας της, κρατεί δε τον Σπύρον εις την υπηρεσίαν της, διότι δεν ευρίσκει καλλίτερον. Τότε οι βέηδες τη επέβαλον να αποπέμψῃ τον Σπύρον, όπερ αύτη υπεσχέθη, ζητήσασα μόνον μικράν προθεσίμιαν.

Ότε ενύκτωσεν, ενώ ήδη ο Σπύρος εδείπνα, προσήλθε παρ' αυτό η Εμινέ και μετά φωνής συγκεκινημένης του είπεν ότι υπεσχέσθη εις τον ιμάμην να τον αποπέμψῃ, επειδή ο κόσμος ήρχισε να την κακολογῇ.

Ο Σπύρος έκπληκτος είπεν αυτή. — Δεν σας έλεγα εγώ να φύγῃ, διατί να με εμποδίσῃτε και τώρα να σας κακολογώσιν εξ αιτίας μου.

— Μη φοβού Σπύρο, είπεν η Εμινέ, εγώ πλέον εις τον κόσμον αυτόν δεν έχω κανένα αφότου έχασα τον αδελφόν μου. Γνωρίζω καλώς ότι οι πρόγονοί μου ήσαν χριστιανοί, θέλω λοιπόν να γείνω πάλιν χριστιανή και να ζήσωμεν μαζί. Ηξεύρω ότι και συ είσαι από τζάκι, ήτοι εξ ευπατριδών της Πάργας ώστε κανείς δεν θα με κατηγορήσῃ, αν προετίμησα σε παντός άλλου συμπατριώτου μου. Ετοιμάσου λοιπόν μετ' ολίγας ημέρας να φύγωμεν εκ Μαργαριτίου, αφού πρότερον συμπαραλάβωμεν όσα πράγματα δυνηθώμεν. Υπεσχέθην εις τον ιμάμην να σε αποδιώξω μετ' ολίγας ημέρας, ώστε κανόνισον τα πράγματα όπως γνωρίζεις και θέλεις.

Ο Σπύρος εις το άκουσμα ταιούτης ευτυχίας, ην ουδέ να ονειρευθῇ

θα ετόλμα ποτέ, έχων υπ' όψει το μέγα και ανυπερβλήτον πρόσκομμα, την θρησκείαν, έμεινεν άναυδος, μη τολμών ν' αρθρώσῃ λέξιν, φόβω μήπως είπῃ τι όπερ η Εμινέ εν τη αμαθεία και υπερουσία της, θεωρήσω προσβλητικόν ή αντικείμενον εις τον χαρακτήρα της. Και είνε μεν αληθές, ότι η Εμινέ θα επεθύμει ενδομύχως να ριφθῇ ο Σπύρος εις τας αγκάλας της, και τη εκφράσῃ τον διάπυρον έρωτά του, αλλ' εις την ιδέαν ότι ούτος θα την ησπάζετο, πριν εισέτι γείνη σύζυγός του, επίστευεν ότι ήθελε διαπράξῃ το μέγιστον των εγκλημάτων κατά της τιμής της, το οποίον εάν εμάνθανε και ο μάλλον μεμακρυσμένος συγγενής της θα την εφόνευεν ινα αποπλύνῃ το αίσχος. Μετά μεγάλης λοιπόν συστολής τη είπεν, ότι θα πράξῃ παν ότι δυνηθῇ να την ευχαριστήσῃ, δια την άκραν καλωσύνην της, και απεφασίσθη όπως μετά οκτώ ημέρας επισπεύσωσι την αναχώρησίν των.

Δωδώνη Ημερολόγιον

Έτος Δεύτερον

1899 υπό Γεωργίου Κ. Γάγαρη

(η συνέχεια στο επόμενο φύλλο)

Συμπληρωματικά στοιχεία από την σύνταξη

1. Εννοεί την πηγή στο Κρυονέρι που υπήρχε στο σημείο κάτω από το Ξενοδοχείο Ξενία. Το νερό της από το 1952 χάθηκε. Η βρύση φημιζόταν για το πολύ κρύο της νερό.
2. Στην οικογένεια Δεσούλλα λόγω του μεγάλου σογιού συναντάμε τα παρατσούκλια σε έγγραφα και βιβλιογραφία Μάστρακας Σαλτσιτσούνης, Πρωτόπαπας, Μάντζιας.
3. Εννοεί την Παναγία των Εισοδίων της Θεοτόκου εντός του φρουρίου που αναφέρεται ιδιοκτησία της οικογένειας στο βιβλίο Χρονογραφία της Ηπείρου των τε όμορων Ελληνικών και Ιλλυρικών χωρών 1856, τόμος 2ος, σελ. 209.
4. Φούρτουλ βρύση: Η συγκεκριμένη βρύση δεν μας είναι σήμερα γνωστή με το όνομα αυτό. Απ' ότι μας πληροφορήσαν αγρότες της Πάργας πρόκειται για την βρύση που σήμερα είναι γνωστή με το όνομα Βρύση του Μπίτη σε απόσταση εκατό μέτρων από την βρύση της Κύπρης.

φωτο ρεπορτάζ



Στις 17-11-2002 συναντηθήκαμε στην ταβέρνα της Ζαχαρένιας Τζούρου στην Πεντέλη.

Ήταν μια ωραία ενκαιρία απολαμβάνοντας το καλό κρασί και τους ωραίους μεζέδες, να τα πούμε με τους συμπατριώτες μας. Η ταβέρνα της Ζαχαρένιας ονομάζεται «Η ωραία Πεντέλη» και βρίσκεται στην οδό 25ης Μαρτίου 3 στην πλατεία της Νέας Πεντέλης.



Μεγάλη επιτυχία σημειώσε η ημερήσια εκδρομή του Συλλόγου μας στην Βοιωτία στις 24-11-2002.

Ο υπεύθυνος ταξιδιών μας βοήθησε ιδιαίτερα να απολαύσουμε την προώθησή μας.

Η επίσκεψη στην Μονή του Οσίου Λουκά ήταν η κορονογμία στιγμής της εκδρομής.